

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

ΕΤΟΣ 1908

← 28 / 28 →

ΤΕΥΧΟΣ 18

15 Ιανουαρίου, 1908

ΑΘΗΝΑΙ

Ὁδὸς Σωκράτους 2

Ὅπισθεν τοῦ Βασιλειῶ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. Ρ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

← 28 / 28 →

Περιοδικόν - Σύγγραμμα Δεκαπενθήμερον Ἐγκυκλοπαιδικόν

← 28 / 28 →

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικ. ὄρ. 16

Ἐξωτερικ. ὄρ. 20

Ο ΜΕΓΑΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

III

ΠΑΡΑΔΟΧΟΝΙΑ τοῦ Φιλίππου ἠκούσθη εὐκρέστως ἐν Ἑλλάδι, μάλιστα δ' ἐν Ἀθήναις, ἔνθα καὶ εὐαγγέλια ἔβυσαν, πλείστοι δὲ ἄλλαι πόλεις ἀπεκήρυξαν τὴν Μακεδονικὴν ἀρχήν.

Ἄλλ' ὁ φοβερὸς Ἀλέξανδρος ἀπροόπτως ἐνεφρανίσθη ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ κεφαλῆς πολυκρίθμου στρατοῦ, γενόμενος εὐμενῶς δεκτὸς ὑπὸ τῶν Θεσσαλῶν, τῶν Θηβαίων καὶ τῶν κομπορημόνων Ἀθηναίων, οἵτινες πρὶν ἢ τὴν πνοὴν τῆς μακεδονικῆς στρατικῆς αἰσθανθῶσι, ψήφισμα συγγνώμης ἀπέστειλαν τῷ στρατηλάτῃ ἐν Θήβαις, κοινὴ δὲ σύνοδος τῶν Ἑλλήνων, ἐν Κορίνθῳ συνεληθῶσα, ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατείας.

Ἐπιστρέψας λοιπὸν εἰς τὴν Μακεδονίαν ὁ Ἀλέξανδρος ἠτοίμαζέτο διὰ τὴν μεγάλην ἐκστρατείαν. Πρὶν ὅμως χωρῆσαι εἰς τὰς ἀνατολικὰς χώρας ἔκκεσε στρατιωτικόν, οὕτως εἶπεν, περίπατον ἀπὸ τῆς χώρας τῶν Γέτων, Τραβυλλῶν, Ἀγριάνων καὶ ἄλλων, οἵτινες, καὶ μὲν εἶχον ὑποταχθῆ εἰς τὸν Φίλιππον ἄλλοτε, ἀλλ' ἐσκέπητο, ὅτι ἔπρεπε καὶ οὗτοι νὰ λάβωσι γνῶσιν τῆς ἰσχύος του, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον.

Ἐνθ' οὖν κατεσυνείργει τοὺς βασιλεῖς Κλείτων καὶ Γλαυκίαν ἐρχεται ἡ εἰδήσις ὅτι οἱ Θηβαῖοι, ἐκείνοι οἵτινες ἐμειναν ἡσυχῆ ὅτι καὶ ἄλλαι πόλεις ἀπεστάθουσαν, ἤδη ἐπολιόρουν τὴν ἐν Καδμεΐᾳ μακεδονικὴν προουρῶν.

Τὶ εἰζήτουσαν οἱ Θηβαῖοι; Ἐπισημένως κατὰ τὴν λαϊκὴν ἔκφρασιν τοὺς ἔτρωγε τὸ κεφάλαιον. Ἐμελλόν οἱ δυστυχεῖς νὰ πληρώσουσαν ἅπασι διὰ παντός τῆς ἀμαρτίας ὅλων τῶν ἄλλων πόλεων, αἵτινες διανεκῶς παρεῖχον ἀνησυχίας εἰς τὸν μέγαν στρατηλάτην, εἰς ἐπαρχὴν καθ' ἣν ἐχάρατε τὸ σπείδιον τῆς μεγαλοφυΐας

ἐκστρατείας. Φαίνεται ὅτι ὁ ἀπὸ τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας δὲν ἄρνευεν ἡσυχίαν τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐνθ' ἡ μακεδονικὴ ἀρχὴ δὲν ὑπῆρχεν ἢ μόνον κατ' ὄνομα καὶ τοῦτο ὁ Φίλιππος καὶ ὁ Ἀλέξανδρος θεώρουσαν τὸν ὕψιστον καὶ τιμητικώτερον τίτλον, ἐν ταῦτοις καὶ ἡ ἰδέα μόνη ὅτι ἀναγνωρίζουσαν ὡς ἀρχηγὸν ξένου τοὺς ἐρεθίζε καὶ ἀφορμὴν εἰζήτουσαν ἀποκηρύξεως. Τὴν φορὰν λοιπὸν ταύτην ἦλθεν ἡ σειρά τῶν Θηβαίων, οἵτινες εἰς μίαν εἰδήσιν ὅτι ὁ Ἀλέξανδρος ἤτηθη εἰς εἰς τινα ἐκστρατείας ἐφρονεῖθη, ἀπεστάθησαν,

Ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ

λαθόντες πολλὰς μὲν ὑποσχέσεις συμμετοχῆς πρὸς πλείστον ἄλλων πόλεων, ἐλαχίστην δὲ βοήθειαν πρὸς τὸν Ἀρχάδων μόνον.

Πολιορκουμένη λοιπὸν τὴν Καδμεΐαν, ὅποτε μνησθῆναι εἰζήτουσαν ὅτι ὁ βασιλεὺς ζῆ' δυστυχῶς δὲ οὐδαμῶς ἀμειβητικῶς ἐχώρει περὶ ταύτου, καθὼς οὐλίγον εἰζῶσι τῶν Θηβῶν ἀνεπαύετο ἡ μακεδονικὴ στρατεία, δηλαδὴ δεκαπέντε μόλις ἡμέρας ἀφ' ὅτου ἔλαβε τὴν εἰδήσιν τῆς ἀποστασίας. Πῶς ἐγένετο ἡ καταρρακτώδης ἡ ἀκατάσχετος αὐτῆ ταχύτης, ὥστε νὰ εὐρίσκαται ἐστρατοπεδευμένως πρὸ τῶν ἀποστατῶν πρὶν ἢ μάθωσιν ἂν πράγματι εἶχε, ἢ ὅτι ἐξεκίνησε ταυλάχιστα κατ' αὐτῶν ὁ μακεδονικός

στρατός; Το κατορθώμα τουτο δεικνύει την έντέλειαν του μακεδονικού στρατού και την άπίστευτον δραστηριότητα του βασιλέως. Και όμως μακρὰν του νὰ ποτηθώσιν οι Θηβαίοι και έπωφεληθώσι τῆς μέγρις ἀηδίας πλέον ύπομονῆς του 'Αλεξάνδρου, ύποσχεθέντος γενικήν ἀμνηστειάν μετά την περάδοσιν μόνον τῶν δύο ύπαιτειῶν στρατηγῶν Φοίνικος και Προθύτου, έδειξαν διαγωγήν προπετή και κύθλῃ, ὡς ἄφρονες πετεινίσκοι ἀντιπικρατίζοντες τὸ γελοῖον ἀνάστημά των πρὸς τὸν κύλοσσάκιον τροπικιοῦχον στρατόν, ειρωνικῶς ζητήσαντες και οὔτοι δύο στρατηγούς του 'Αλεξάνδρου. Το ἀποτέλεσμα εἶνε εὐνόητον. Τί γίνεται ἡ μῆνις ἕταν ὑπὸ ποδὸς ἀνθρώπου πεκτηθῆ; Εἶνε ἀστεῖον τὰ ἔγνη της ἐπὶ τοῦ ἐδάφους νὰ ἀναζητήσωμεν. Δυστυχῶς και αἱ Θῆβαι τὸ αὐτὸ ἔπαθον, ἐξκληρηθεῖσαι ἐκ τοῦ χάριτος ἑντός ὀλίγων ὥρων. Μόνον τοῦ Πινδάρου τοῦ ποιητοῦ ἡ οἰκία ἔμειναν ἀνεπίκρος και ἡ Καδμεΐς ἔνθα ἡ μακεδονική φρουρά. Αἱ 'Αθηναί, τρίτον ἤδη ἀποστατήσαντα και ἄλλαι πόλεις ἔτυχον πλήρους συγγνώμης και... πλείστον φιλοφρονήσεων.

Μετά ταῦτα κατελθὼν ὁ 'Αλεξάνδρος εἰς τὸν Ἰσθμὸν προήδρευσε τῆς κοινῆς τῶν 'Ελλήνων συνόδου και ὤρισε τὴν δύνειν, ἣν ἐκάστη πόλις ὤφειλε νὰ πέμψῃ τὸ προσεχές ἐκρ δια τὴν μεγάλην ἐκστρατείαν. Ἐκεῖ δὲ συνέθη και τὸ χριεστάτον ἐπεσόδιον μετὰ τὸν Διογένην, ὅστις μόνος ἠδίκησεν πρὸς τὸν μέγλον ἄνδρα και δὲν μετέβη νὰ τὸν ἱδῇ. Περίεργος ὁ 'Αλεξάνδρος μετακινεῖται πικρὰ ὑπὸ τὸν ἀσπάζεται και τὸν ἐρωτᾷ τίνας πράγματα εἶχεν ἐπιθυμίαν.

— Μικρὸν τοῦ ἡλίου μεταστάθη. Ἦτο ἡ ἀπάντησις τοῦ φιλοσόφου, εἰς πολλὰς σκέψεις τὸν στρατηγὸν βυθίσασα.

IV

Τὰ πράγματα τῆς 'Ελλάδος ἐτακτοποιήθησαν ἤδη και ὁ 'Αλεξάνδρος ἐπανελθὼν εἰς Πέλλα κητέτριψεν ὅλον τὸν χειμῶνα εἰς προετοιμασίας τῆς ἐκστρατείας. Ἄλλὰ πρὶν ἢ ἐξιστορησωμεν τὰ κατὰ τὴν στρατείαν ταῦτα εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν ἀπορίαν τινά. Πῶς και ἀπὸ ποτε ἡ ἱστορία ἀνκρύρει τὸ Μακεδονιὸν στρατεμα ὡς ἀξιοθκόμεστον ἔντως και πρότυπον στρατοῦ, ἔχοντος τὸ σθένος νὰ χωρήσῃ εἰς ἀγνωστούς χώρους κατὰ τῶν μυριάδων τῶν περσικῶν στρατευμάτων και ἄλλων βερβερικῶν ὄρδων.

Τὸ κατορθώμα τουτο ἀνήκει εἰς τὸν Φίλιππον, τὸν πετέρη του 'Αλεξάνδρου, ὅστις ἐξ ὑπερφολικῆς τῆς τύχης δυσμενῆς ἐστερήθη τοῦ τίτλου Μέγας, ὃν ἡ ἱστορία ἐπερύλαξε διὰ τὸν υἱόν του. Ὁ Φίλιππος περῆλαξε τὴν αὐγλὴν χώραν, ἢτις, κατὰ τινὰ δοξασίαν, πρὸ αὐτοῦ ἦτο παντάπασι βέρβερος. Ἄλλὰ και ἂν δὲν εἶνε κατὰ γράμμα ἀληθές, βέρβερον ὁμοίως εἶνε ὅτι αὐτὸς τὴν ἔφερον εἰς ταυτέτην περιο-

τήν, ὅστε νὰ τῷ ἀξίζη ὁ τιμητικώτατος τίτλος τῆς ἡγεμονίας τῆς ὑπερπολιτισμένης 'Ελλάδος, ὄνειρον τὸ ὅποιον βερβείως θὰ συνέλαβε κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐν Θῆβαις διαμονῆς του ὡς ὀμήρου.

Ἀπὸ μικρῆς ἡλικίας ὁ Φίλιππος ἀνετρέφη ὡς ἀριστοκράτης 'Αθηναίος. Πολλοὶ τῶν ἀρίστων τῶν 'Ελλήνων διέτριψαν εἰς τὴν φιλοξενωτάτην Μακεδονικὴν αὐλήν, αὐτὸς δὲ ὁ Πλάτων εἶχεν ἀλληλογραφεῖαν και σχέσεις μετ' αὐτοῦ. Ἄλλ' ὅ,τι ἰδίᾳ ὠφέλησε τὸν Φίλιππον, πρὸς τὸ καλὸν τῆς Μακεδονίας και συμπάσης τῆς 'Ελλάδος, ἦτο ἡ ἀπὸ τοῦ 15—18 ἔτους δικτατορία του ἐν Θῆβαις. Ἐτελειοποιήθη κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν του ἐκπαιδευσιν και τὴν στρατιωτικὴν, εἰς ἣν ἰδίᾳ, ὡς γνήσιος μακεδὼν, ἔδωκε περισσοτέραν προσοχήν. Πῶς δὲ νὰ μὴ συγκινῆται ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ Ἱεροῦ τῶν Θηβαίων λόγου, γυμναζομένου εἰς τὰ βίωτικά πεδία, μετὰ τοὺς δύο ἀδελφάντας τῆς πολεμικῆς τέχνης ἐπὶ κεραλάς, Ἐπαμεινώνδα και Πελοπίδαν.

Ότε λοιπὸν ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του, ἔλαθε πικρὰ τοῦ Περιδίκου, πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ του, τὴν κυβέρνησιν μικρῆς τινος χώρας ἐν Μακεδονίᾳ, ἐρρόντισσε κατὰ πρόωπον νὰ ὀργανώσῃ στρατόν ἐρχμῖλλον και καλλίτερον ἴσως τοῦ Θηβαϊκοῦ.

Ἡ ἐπιμονή του και δραστηριότης ὑπερίσχυσε και ὁ ἀσημος τότε Φίλιππος εὐρέθη ἡμέραν τινὰ προητιμωμένος νὰ καταλάβῃ τὴν ἀρχὴν τῆς Μακεδονίας, ἠκνόντος τοῦ Περιδίκου.

Ἐντός τετραετίας ὁ νέος βασιλεὺς εἶχεν ἐπιτελέσει ἠκύματα. Ἐσωτερικοὶ και ἐξωτερικοὶ ἐχθροὶ καταπισθέντες ἠσύχασαν, τὰ περὶ τὴν χώραν του βέρβερα ἔθνη κατατροπώθησαν και οἱ 'Αθηναῖοι ἐστερήθησαν πλείστον κτήσεων. Μετὰ ταῦτα ὁ Φίλιππος ἐπέδωθε εἰς τὸ θρυμματοῦτερον τῶν ἔργων του τὴν διοργάνωσιν τοῦ Μακεδονικοῦ στρατοῦ.

Μὲ τοιοῦτον στρατόν και σθένος ἀμύμητον ὁ Φίλιππος ἀνεμίχθη εἰς τὰ ἑλληνικὰ πράγματα ἑναργῶς, ἐγένετο κύριος τῆς Θεσσαλίας, ἐβημάδευσε κατὰ τὰ Ὀλυμπικά, ἐπένθη εἰς τὰς διενέξεις τῶν ἑλληνικῶν πόλεων, γενόμενος αὐτὸς δικαστής και τιμωρὸς και τέλος κατορθοῖ μετά τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, τὴν ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ τῆς συνόδου ἀναγορεύσιν του στρατηγὸς αὐτοκράτορος τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὴν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατείαν.

Ἐὰν δὲ ἡ μεγαλοφυΐα ζωῆ του δὲν ἐκπέτατο διὰ τοῦ ἐγχειρίδου ἐνὸς Πλυσσινίου ἢ Ἱστορικοῦ, ἐπανακαθαρόμενον, δικαίως ἤθελε τὸν ἀποκαλέσει Μέγαν.

Ἄλλ' ἐπέμρωτο ν' ἀποδοθῆ ὅτοις, δικαιοῦτερον βερβείως, εἰς τὸν υἱόν του, ἄνδρα ἐπιμεγαλοφρέστερον, πολὺ συνετώτερον, συνδικάζοντα ὅλα τὰ μεγαλοφυῆ προτερήματα τοῦ πατρὸς του.

(Ἐπειτα συνέχεται)

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου τεύχους)

ΞΝΑΝΤΙ αἱ ἄκαιά μετροῦ τῶν πλησίον ὀρέων και ἐκεῖθεν διὰ τῶν χαραδρῶν μετρίτης θαλάσσης εἰσι κατέμεστοι ἐκ πολυδένδρων θαυμασίων λόφων και ὄρειων τοπειῶν, ἀνφορικῶν και κατηφορικῶν ἀποτελοῦντων ἐν μαγικὸν σύνολον θεσματικῆς φυσικῆς ἀπολαύσεως. Ἀριστερότερον ὀλίγον ἐπὶ ὑψηλοῦ ὄρειον λόφον διακρίνεται τὸ περιφθνον Ἀχιλλεῖον μετὰ μέρους τοῦ περικόμενου κτιρίου του και τῆς θαυμασίας ἐπίσης περιοχῆς του.

Κατήλθομεν τῆς ἀμάξης και ἐκαθήσαμεν παρὰ τῷ παρακειμένῳ καφετεῖῳ Κανόνι οὕτως ἀνεκάθεν ὀνομασθέντι ἔνεκα τῆς ἱστορικῆς του θέσεως, δεσποζούσης διὰ τοῦ τηλεβόλου, ἐπὶ τῆς ἐναντι ἐκ θαλάσσης ἐπιδρομῆς και παρεμείναμεν ἐπ' ἄρκετόν θανμάζοντες τὴν ἔτακτον θεαματικὴν ἀπόλαυσιν.

Εἶναι τακτικὸς περίπατος πεζῇ και ἐφ' ἀμάξης τῶν Κερκυραίων, πάντες δὲ οἱ ξένοι προσέρχονται νὰ ἱδῶσι τὸ ἀπολιθωθὲν πλοῖον τῶν Φαιάκων. Ἐκ τοῦ βράχου κατέχευται τις διὰ κλίμακος πρὸς τὴν ἀκτὴν και ἐκεῖθεν διὰ λέμβου δύναται νὰ μεταβῇ ἐκεῖ.

Λέγεται οὖν ἡ αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ παρεμείνειν ἐκεῖ ἐπὶ τινος ἡμέρας, ὅτε ἐκτίετο τὸ Ἀχιλλεῖον.

Τὴν ἐπομένην μετέβημεν μετὰ τῆς οικογενείας Παπαδάτου εἰς τὴν ὄρειαν κομῆσιν Πασιούριον, ὅπου κεῖται τὸ Ἀχιλλεῖον. Ἡ μεταβάσις γίνεται δυτικῶς τῆς λίμνης Χαλκοκονδύλη, δὴτι, ὡς προείπον, τὸ Ἀχιλλεῖον κεῖται δεξιόθεν, ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς και ἐναντι τῆς θέσεως Κανόνι, ἅτινα διαχωρίζει ἡ θάλασσα ὅπου εἰσρέουσαι τὸ Ποτικονήσι.

Διήλθομεν ὄρσα μέρη και τοπεῖα, δυστυχῶς ὁμοίως διὰ παραμεληθέντων καταμείστον βουβόρον και κοισροτῶ ὁδῶν, ἄς ἐπιζῶμεν ἤδη μόνον, ὅτε θὰ μεταβῶν βασιλεῖς και αὐτοκράτορες νὰ διορθώσωσιν, καθόσον ἡμεῖς ἐουνηθῶσαμεν μόνον δοῦναι μᾶς ἐπισκεφθῶν ξένοι, εἴτε φίλοι εἴτε ἐχθροὶ, νὰ ἐδραπέζωμεθα μετὰ δῖωρον δὲ περίπου ἀμαξοδρομῶν ἀνα μέσον τῶν ὄρειων ἐξ ἐλαιοδένδρων λόφων, ἔνθα σχετικῶς οἱ δρόμοι εἰσι καλλίτεροι και ὄραιότεροι διήλθομεν διὰ μέσον τῆς κομφοτάτης και θεαματικώτα-

της κομφοπύλου Γαστουρίου ἥτις και σχολεῖα και ναὸς και δραματικὴν σχολὴν και φιλαρμονικὴν και πλείστας ὄρειας οἰκοδομὰς κέκτηται και μετ' ὀλίγον ἐφθάσαμεν δι' ὄρειας πίντατε ὁδοῦ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀχιλλεῖου, και εἶτα ἐν θαυμασῶν ἐννοεῖται πάντοτε, διελθόντες ἐξωθεῖ αὐτοῦ ἀνα τὰς διαφόρους ἐκεῖσε τοποθεσίας ἐφθάσαμεν εἰς τὸ παρακεῖμενον ἀνεκάθεν κομφοτάτον και ἀγροτικώτατον καφεσσιατόριον, ξενοδοχεῖον και ζυθοπωλεῖον, ὅπερ διατηρεῖ εἰς προθυμότητος και φιλόκαλλος νέος, ὅστις ἐκόσμησεν αὐτὸ καταλήλως και τὰς πέριξ καλλιτέρας τοποθεσίας διὰ καθισμάτων, τραπέζων, κηραίων και ἀνθῶν.

Παρεμείναμεν ἐν ταῦθα ἐπ' ἄρκετόν ἐκλέξαντες θεαματικώτατην θέσιν και παρηγγελάμεν ζῦθον και ὄρετικὰ.

Ἄφου παρεμείναμεν ἐπ' ἄρκετόν ἐν τῇ θέσει ταύτη, ἀπολαύσαντες ὄλην ἐκείνην τὴν θεαματικώτατην και ἀριστοαρχηματικὴν ἀποψιν, καθ' ἣν λησμονεῖ τις τὰ πάντα και ἀσθάνεται ζῶν νῆαν πλήρη πνευματικῶν ἀπολαύσεων και ὑπερκοσμίων μακαριότητων, ζωὴν ἐμπλεων ἐπουρανοῦ χάριτος και εὐποιίας, ἀγαθότητος και ἀμερμηνείας, ἠγέρθημεν τέλος, ὅπως μεταβῶμεν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀχιλλεῖου μεγάρου και ἐκεῖθεν ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν πόλιν.

Ἄλλὰ κατὰ κακὴν τύχην ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶχεν ἀσθηρῶς ἀπαγορευθῆ ἡ εἰσοδος εἰς πάντα, ἔνεκα τῆς ἐνάργεως τῶν ἐπισκευῶν και προσθηκῶν, αἵτινες ἐμελλον νὰ γίνωσι διαταγῇ τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς τὴν ἑπαιλιν. Καὶ περιορισθῆμεν μόνον ἐξωτερικῶς θαυμάζοντες και παρατηροῦντες τὴν θαυμασίαν καλλονὴν τοῦ μέρους ἐκείνου, ἀπαρριζομένου ἀπὸ λόφους και χαράδρας καταφύτους, καταλήγοντας εἰς ὄρειαν ἀκτὴν. Ἡ θεὰ ὄλη καλεῖται Γαστούρι, τὸ δὲ Ἀχιλλεῖον ἦτοι τὸ νῦν αὐτοκρατορικὸν ἐνδιαίτημα τοῦ Κάιζερ, ὅπερ πρὸς ἰδίαν ἀναψυχὴν ὀκοδόμησεν ἡ αὐδιδμος αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας, κεῖται ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ διαμερισματος ἐκείνου, δηλαδή τῆς βασιλικῆς ἐπισύλευς, ἐφ' ἧς και δεσποῦται και εἶναι ἀριστοῦργημα τέχνης και ἀρχιτεκτονικῆς στολιζόμενον μετὰ διάφορα ἀγάλματα, στή-

λους καὶ στοᾶς καὶ περιβάλλεται καὶ μὲ ἄλλους ποικίλους στολισμοὺς ἄνδρῶν, κίθακι κα.τ.λ.

Τὴν στιγμήν ταύτην προσήλθον διὰ τῆς μικρῆς ἀμάξης τῶν ἢ μεγαλειτέρα θυγάτηρ τοῦ κ. Παπαδάτου μετὰ τοῦ δευτεροτόκου υἱοῦ του καὶ ἀφ' οὗ παρεμείναν ἔτι ὀλίγον ἐν τῇ θαυμασίᾳ ἐκείνῃ θέσει, ἐπέβημεν τῶν ἀναμενουσῶν ἀμαξῶν μας καὶ ἐπεστρέψαμεν βραδέως καὶ ἡσώχως εἰς τὴν πόλιν μὲ ὠραιότατον κορὸν καὶ λαμπρὸν σελήνην.

Τὴν ἐπαύριον μετέβημεν μετὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Θεοδώρου πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ περιφήμου καὶ ἱστορικοῦ φρουρίου, τοῦ δεσπόζοντος τῆς πόλεως, ἐφ' οὗ ὁ λαμπρὸς φάρος, ὁ σημοφορικὸς σταθμὸς, οἱ στρατιῶνες, οἱ κατοικίαι τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομείον. Εἶναι τὰ δύο ἐναπομείνοντα ἔτι εἰς καλὴν κατάστασιν ἐνεκῆ παλαιὰ φρούρια τῆς Κερκύρας τὸ παρὸν, ὅπερ ἐν ὀλίγοις παρακατιόντες θὰ περιγράφωμεν καὶ ὅπερ διὰ τεχνικῆς διώρητος περιβάλλεται πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης καὶ ἀπομονοῦται, ὥς καὶ τὸ ἕτερον ἔναντι τούτου κείμενον, πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως, ὅπερ φημιζέται διὰ τὰς θαυμασίας ὑπογεύσεις αὐτοῦ στοᾶς καὶ συγκοινωνίας καὶ τὸ στερεὸν καὶ ἀπόρθητον αὐτοῦ οἰκοδομικὸν σύστημα. Τοῦτο ἐλλείπει χρόνου δὲν κατώρθωσα νὰ ἐπισκεφθῶ.

Εἰσῆλθόμεν εἰς τὸ πρῶτον διὰ τῆς κινήτης αὐτοῦ γεφύρας καὶ διὰ μεγάλης σιδηρᾶς πύλης μηχανικῶς κλεισμένης, ἐντὸς θολωτοῦ διαδρόμου ὑπὸ παχυτάτων στερεῶν τοίχων ἡμικυκλικῶν κατὰ τὸ παλαιὸν σύστημα περιβαλλομένου. Ἐκατέρωθεν στρατιῶται καὶ σκοποὶ παρενδύοντο, ὑπαξιωματικὸς δὲ τις μᾶς ἐπέτρηξε τὴν εἰσοδὸν.

Διελθόντες τὸν διάδρομον εἰσῆλθόμεν ἐντὸς μεγάλης σῆλης, ἔναντι τῆς θαλάσσης παρατηροῦμεν διάφορα οἰκίσματα, ἀριστερόθεν ἐπιμήκη πλατεία, δεξιόθεν ἔκτασιν κατηφορικῆν βραχώδη πρὸς ἐπάλλεις ἄγρους, μὲ ἀπίομον ὠραιὸν καὶ κεκαλυμμένον μὲ φυτὰ καὶ δένδρα πετρῶδη κρημινὸν, κάτωθι τοῦ ὁποίου ἀρκετὰ περικαλλῆς γὰός ἐκτείνεται καὶ ὄπισθεν ἡμῶν ἄνωθεν τῆς ἰσοδου οἰκίσματα, διμερισματα, σκοπιαί, ἐπάλλεις κτλ.

Τὸ πᾶν ἐκείσε προδηλοῖ στρατιωτικὴν χραιὴν καὶ κατάστασιν πραγματικῆν ὄχιροτότου καὶ ἐδουσίτου σοβαροῦ φρουρίου, τέχνης ἀριστής, καὶ καταλλήλου νὰ προσασπίσῃ μεγάλην πόλιν καὶ πολυάριθμον στρατὸν, καθόσον καὶ ἕδωρ ἀρκετὸν ὑπάρχει καὶ χώρος ἐντὸς αὐτοῦ μὲ ἀποθήκας καὶ κατοικίας πρὸς ἀσφάλειαν καὶ διατήρησιν πολυπληθοῦς κόσμου. Διησθύνθημεν δεξιόθεν, παρετηρήσαμεν τὰς πρὸς τὴν δυτικὴν πλευρὰν ἐπάλλεις, αἱτινες βλέπουσι πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ δεσπόζουσιν αὐτῆς,

ἐπεσκέφθημεν τὸν ὠραιὸν ταὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ εἶτα ἐπιστρέψαντες ἀριστερόθεν, ἠρχίσασμεν ἀνερχόμενοι μακρὰν κλίμακα, ἥτις ποῦ μὲν ὑπαίθριος, ποῦ δὲ ὑπογείως καὶ διὰ λιθοκτιστῶν θόλων φέρει διὰ κυκλωτέρους τοῦ φρουριακοῦ βράχου διευθύνσεις πρὸς τὰς ἀνωτέρας τῆς κορυφῆς ἐπάλλεις.

Ἄνερχόμενοι λοιπὸν ἤδη τὴν ἀντίθετον τοῦ φρουρίου πλευρὰν, ἀπροόπτως ἐδρέθημεν πρὸ περικαλλοῦς δεινδορφίου ἰσοπεδόματος, ἐνθα ὑπάρχει ὠραιὸν καὶ ἐδρόχωρον, ὑπὸ τῶν ἄγγλων κατασκευασθὲν ἐπὶ κατοχῆς καὶ λαμπρῶς ἤδη λειτουργοῦν στρατιωτικὸν νοσοκομείον, ὅπερ ἐν τῇ χει, ἵνα μὴ βραδύνωμεν, ἐπισκεφθέντες, ἐξηκολούθησασμεν εἰς ἀνατολικῶς πάντοτε, ἀλλ' ἤδη μᾶλλον ἀνηφορικῶς, τὴν ἄνοδόν μας. Μετὰ ἐν τέταρτον δὲ περίπου τῆς ὥρας, ἀφ' οὗ διήλθομεν καὶ δι' ἀγκάδους βράχου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔχει λαξευθὴ καὶ δωμάτιον, ἐνθα ὑπῆρχεν ὀλόκληρος πυροβολοχία, ἐφθάσαμεν εἰς τὴν κορυφήν, ὅπου κεῖται οἰκίσκος ἐδρός, λιθοκτιστος, ἀρκετὰ εὐρύχωρος ἐξώστῆς, ὁ φάρος καὶ ὁ σημοφόρος, δι' οὗ ἀγγέλλονται σημεῖονενα τὰ ἐρχόμενα βορειόθεν ἐξ Ἰταλίας καὶ Ἀδορίας καὶ νοτιόθεν ἐξ Ἑλλάδος διάφορα πλοῖα καὶ σκάφη. Ἐνταῦθα διαμένει εἰς ναύτης διὰ τὴν ἐπιβλέψιν καὶ λειτουργίαν τοῦ τε φάρου καὶ τοῦ σηματοδείκτου, ὅστις ἐπροθυμοποιήθη νὰ μᾶς ἐπιδείξῃ τὰ πάντα καὶ μᾶς δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίες καὶ ἐξηγήσεις.

Ἡ θεὰ ἐκεῖθεν εἶναι ὄντως πολὺν ἐξαισία, περίεργος, διδακτικωτάτη καὶ λίαν ἐνδιοφύρουσα εἰς πάντα περίεργον παρατηρητὴν καὶ φυσιοδίφην. Κάτωθι φαίνεται ἅπασα ἢ πόλις, περικυκλωμένη ἀνατολικῶς ὑπὸ φρουρίου, τῆς θαλάσσης καὶ τοίχων, ἢ θάλασσα μακροθεν ἐρχομένη, περισιγγουσα τὴν νῆσον πανταχόθεν καὶ ἔναντι ἢ βουνώδῆς μεγάλη ἐπιμήκης ἔκτασις τῆς Ἡπειροῦ μὲ ὠραιὰν χραιὴν, λαμπρὴν θείαν, καὶ εὐδαί μῆλον.

Ὁ τοῦ παροσχοζουθῶν ἐκεῖθεν τοὺς ὄψφαλοὺς καὶ τὰς οκέγιε τοῦ θεατοῦ, δὲν δύναιται ἢ νὰ ὁμολογήσῃ οὐτὸ πλάσιος καὶ ἐντεῦθεν συνηρομολόγησε τὸ καλὸν μετὰ τοῦ ὠραιίου, τὴν ἡουζίαν τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς ἀρμονίας τῆς φύσεως καὶ τὰ θέληττα τοῦ θαυμαστοῦ ἐκείνου ἐδρόχωμον οὐρανοῦ μετὰ τῶν ποικίλων θεοσεσίων γραμμῶν τῶν οὐραίων ἐσοχῶν καὶ τῆς γλυκοφλοίσβου ἀκτιῆς.

Ἐπὶ πολὺ σχετικῶς παρέμεινα ἐκεῖ, σιωπῶν καὶ θαυμάζων ἀπὸ τοῦ ὠραιίου καὶ μεγάλου ὕψους ἐκείνου τὸν γλυκνύτατον οὐρανοῦ καὶ τὴν ἠρεμοδοσαν θάλασσαν, τὴν ἀπέραντον οὐραῖν ἔκτασιν τῆς τε νήσου καὶ τῆς ἔναντι Ἡπειροῦ, τὸν παρέχει θελκτικὸν πορθητὸν μετὰ τῶν στείων τῶν ὑδάτων καὶ τὸν ἄνωθεν καθαρὸν οὐρανοῦ, τὰς ποικιλομόρφους ἐκατέρω-

θεν ἀκτὰς καὶ τοὺς ἀπορρώγους βράχους, τὰ βασιλικὰ μέγαρα καὶ τὰς πενιχρὰς καλύβας καὶ οὐδέποτε ἢ ψυχὴ μου ἠσθάνθη τόσον ἠουρον καὶ ἠρεμον γαλήνην, τόσην χαρὰν καὶ εὐχαρίστητον διὰ τὴν πέριξ μου ἐξελισσομένην μοναδικὴν μαγείαν, ἦν οὐδαμῶσε ἄλλοθι πλεύτερον ἠσθάνθη καὶ διὰ τὴν φυσικὴν ἀρμονίαν τοσοῦτων ποικίλων στοιχείων, τὰ ὅποια εἰς ἄλλα παρόμοια μέρη τῆς γῆς πιέζουσι τὴν ψυχὴν καὶ δυσανασχοτοῦσι τὴν ὄρασιν. Δὲν ἀκούετε ἐκεῖθεν ἢ τῶν λεπτοῦν ἀνεμῶν ἐπιχαρίτως καὶ γλυκίως φαίνοντα τὰς πειρείας σας καὶ δὲν οἰσθάνεσθε ἄλλο ἢ μίαν κρυφὴν καὶ ἀκατανόητον ἡμῶν φωνήν, τὴν φωνὴν βεβαίως, τῆς καρδίας ἥτις συγκοινωνεῖ διὰ τῆς ἰδίας γλώσσης τῆς μετὰ τὰ θεῖα. Εἶναι ἀδύνατον πρὶν ἢ τις ἀνερχόμενος ἐκεῖ, παρατηρήσῃ τὰ πέριξ, τὰ μὴ οἰσθάνθῃ κατὰ πρῶτον τὴν ἐδρόμωρον φωνὴν τῆς καρδίας. Πρῶτον ἢ ψυχὴ θὰ οἰσ εἴπῃ, τί ὠραία ἄσπις εἶναι ἐκεῖθεν καὶ θὰ ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμόν τῆς καὶ εἶτα εἰ σωματικά σας αἰσθήσεις θὰ αἰσθανθῶσι τὰς συντελείας τοιοῦτον ὠραιίου φυσιολογικοῦ θεάματος.

Ἀπὸ τοῦ ὠραιίου αὐτοῦ βράχου βλέπετε μεγάλην περιοχὴν καὶ ὄντως ὠραία πράγματα. Τὰ θαυμοσιώτερα ὄρη καὶ τὰς θελκτικωτέρας πεδιάδας τῆς Κερκύρας, τὴν γαληνιώτεραν καὶ ἡμερωτέραν θάλασσαν πέραν τῆς Κερκύρας, δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ὡς καὶ τὴν σκοτεινὴν καὶ ἀμυδρῶς χανομένην Ἡπειροῦν μας ἔναντι καὶ λέγω σκοτίειον, διότι δυστυχῶς ἢ ὠραιωτάτη αὕτη χώρα ἐπέπρωτο νὰ εὐρίσκεται ἐν τῷ σκοτίει εἶ.

Ἄσπις πανταχόθεν ἐκτάκτως θαυμασία καὶ θελκτικὴ.

Ἡκούσομεν τὴν φυσιογνωτικὴν ποιανίζουσαν κάτωθι ἡμῶν ἐν τῇ πλατεία καὶ αἱ φθόγγοι ἐφθάνον διὰ τοῦ ἀέρος εἰς τὸ ὕψος καὶ τὸ ἀπέραντον κενὸν καὶ μέγρις ἡμῶν, ὡσεὶ ὕπερφυσικῶς, δίκεν κινήτης χαύνης, στρεφομένης πέριξ ἡμῶν καὶ ἀφαισίσης ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὄρητοδὸν ἐροσηνοῖων γλυκνύτατον ἤχων ὡς τὸ κέρος τῆς ἐπιχαρίτου Μούσης, ἥτις ἀπὸ τοῦ κενοῦ ἔρριπτε διὰ μέσον τοῦτον τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῆς τὰ ὠρεῖα καὶ εὐώδη ἄνθη τῆς

— Θέλετε νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸν φάρον; μοὶ λέγει τότε διακόπιον με, ἐκ τῆς παρατηρήσεως ταύτης, ὁ ἀγαπητὸς σύντροφός μου.

— Naί, ἂς ἀνέλθωμεν καὶ εἰς τὸν φάρον, τῷ ἀπαντῶ, ἀξίζει νὰ ἴδωμεν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ τοῦτον.

Καὶ τῇ συνοδείᾳ τοῦ φύλακος αὐτοῦ, ναῦτου, ἀνῆλθομεν μικρὰν στεγνὴν κλίμακα ἀπὸ τῆς αἰθούρας μικροῦ παρεκκείμενου λιθοκτιστοῦ οἰκίσκου καὶ μετ' ὀλίγον ἐδρισκόμεθα εἰς μεγαλύτερον κατὰ 6—8 μ. ὕψος.

Ὁ φάρος οὔτος ἐκ τῶν καλλίστων τῆς ἐπο-

χῆς, καθ' ἢν ἰδρῶθη, ἔχει τὸ μέγα ἐλάττωμα, ὅτι εἶναι παλαιὸς ἤδη, μὴ ἀνανεωθεὶς, ὡς ὠφείλειν ἔκτοτε ἢ ἀνικατασταθεὶς συμφώνως τῇ προσόδῳ τῆς νέας τέχνης, ἐν πολλαῖς δὲ εἶναι ἐλαττωματικὸς καὶ βεβλαμμένος· εἰς δὲ τὰς παρείας αὐτῆς ἢ ὕαλος φέρει τὰ ὀνόματα δι' ἀδάμαντος κεχαραγμένα ὡς συνήθως μερικῶν ἀθανάτων ἀνοήτων περιηγητῶν καὶ ἐπισκεπτῶν.

— Πῶς ἐπιτρέπετε τοιαύτην βεβήλωσιν καὶ καταστροφὴν πολυδαπάνου ἔργου, ἐρωτῶ μὲ ἀγανάκτησιν τὸν φύλακα ναῦτην.

— Οὕτω παρῆλαβον αὐτόν, κύριε, πρὸς διετίας οὐτε ἤλθον ἐνταῦθα, μοὶ ἀπαντῶ.

— Καὶ πῶς δὲν ἐκαμεν μείαν εἰς τὸ πρῶτόκολλον τῆς παραδόσεως, ὅπως ἴδωσι τοῦτο οἱ ἀρμόδιοι;

— Ἐκαμα ἀλλὰ τίποτε δὲν ἐγένετο.

— Ἐπιτρέπετε νὰ ἴδωμεν τὸ τηλεσκοπίον σου;

— Μάλιστα, ἰδοὺ αὐτό.

— Με αὐτὸ παρατηρεῖς καὶ σημειώνεις τὰ ἐρχόμενα πλοῖα;

— Μάλιστα.

— Καὶ τὰ πολεμικὰ;

— Μάλιστα.

— Μέχρι ποίας ἀποστάσεως; Ἐγὼ δὲν διακρίνω μακρότερον τοῦ σινοῦ καὶ μάλιστα ἐγγύτερον, ἰδοὺ πλοῖον ὅπερ φαίνεται δεξιόθεν ἐκεῖ τῆς νηϊίδος, δὲν διακρίνεται ποίας ἐθνικότητος εἶναι ἀλλ' οὐτε καὶ ἄν εἶναι πολεμικόν, ἔχει δὲ ὡς βλέπω καὶ τὸ ἐλάττωμα νὰ παρουσιάσῃ σκοτεινὸν τὸν ὀρίζοντα.

— Naί, κύριε, καὶ αὐτὸ εἶναι παλαιὸν καὶ ἐλαττωματικόν, δὲν διακρίνει μακρὰν. Ἐγγραφα καὶ ἐζήτησα ἄλλο καλύτερον ἀλλὰ δὲν μοὶ εἰσείλαν.

— Ὑπομονή. Τὰ πάντα ἐν ἀταξία καὶ ἀτελείᾳ εἶπον καὶ ἀνῆλθομεν ἐκεῖθεν.

— Σταθίτε νὰ ἰδῆτε καὶ τὸν σηματοφόρον μᾶς λέγει τότε ἐνῶ κατερχόμεθα. Θὰ σημειώσω τὸ ἐρχόμενον πλοῖον.

Γερρ... γερρ... τούπ!

Καὶ ὑψώθη δεξιόθεν τὸ σῆμα.

— Ἐγγε. Καὶ ἢ σημαία;

— Ἀμα πλησιάζῃ κοντὰ καὶ βεβαιωθῶ.

— Μπράβο. Καὶ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν ἔχεις ἡμέραν καὶ νύκτα; μόνος σου;

— Μάλιστα. Σημειώνω τὰ ἐρχόμενα πλοῖα καὶ ἀνάπτω τὸν φανὸν κάθε βράδν.

— Μόνος σου εἶσαι;

— Τώρα ναί, ἀλλὰ περιμένω τὴν γυναῖκα μου καὶ τότε θὰ εἴμεθα δύο.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΑΚΚΟΣ ΜΕ ΘΥΡΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΑΚΡΟΝ

ΣΑΚΚΟΣ ΔΙΑ ΤΑ ΚΛΟΠΗΜΑΙΑ ΥΠΟ ΤΟ ΞΕΝΑΥΜΑ

ΠΩΣ ΚΛΕΠΟΥΝ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ

Η ΚΑΣΤΟΝ πράγμα πρέπει να μην άνηται. Τοποθετείται και περί της εξ επαγγέλματος κλοπής. Ύδικοτέρως άπικτεί μεγάλην επιτηδειότητα ή διεξκαγωγή των κλοπών των έμπορικων καταστημάτων, διότι έκει πρέπει ή υπερχείρεται των δικρόρων άντικειμένων υπό τους όφθαλμούς των πωλητών και πωλητριών και έν μέσω των έν τω καταστήματι περιερισκομένων ανθρώπων να λάβη χώραν. Διά κλοπής έμπορικων καταστημάτων δικτίθενται άποκλειστικώς σχεδόν γυναίκες. Τοποθετείται διά δύο κυρίως λόγους: πρώτον τά καταστήματα ως επί τό πλείστον γυναίκες επισκέπτονται και ως εκ τούτου ό θήλος κλέπτει πολύ άλιγοτέρην προσοχήν επισέρει ή ό άρρον και δεύτερον, διότι ή γυναικεία άμείεσι ένδεικνύεται πολύ κλιτικότερα και καταλληλοτέρη προς άπόκρυψιν των κλοπιμαίων ή ή άνδρική. Προς επιτυχίαν της ληστρικής των επιδρομής μεταχειρίζονται γυναίκες πολυάριθμα όργανα και εξ ών τά κυριώτερα, κι εξόχως

ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΜΕ ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΚΛΟΠΗΜΑΙΩΝ

κι κλέπτει τεχνάσματα ένδικαίως

είκόνες μιας περιόδου. Λίζν δικαδομένη είνε ή τοποθέτησις ενός μεγάλου σάκκου υπό τό ένδυμα, εις τόν όποϊόν τό κλαπέν άντικείμενον κρύπτεται. Ούχι τόσο συχνά χρησιμοποιείται προς τόν αυτόν σκοπόν εις σάκκος της χειρός, όστις εις τό έν άκρον μίζν θυρίδα μικράν φέρει, δι' ής, χωρίς να παρίσταται άνάγκη να άνοιχθή ό σάκκος, μικρά άντικείμενα εις αυτόν δύνανται να εισαχθώσιν. Συχνά επίσης κι κλέπτει χρησιμοποιεί τήν κόμμωσιν της κεφαλής, όπως άποκρύψει πράγματα κλωπισμοδ και τά παρόμοια.

Με πολλήν τέχνην έχει έφευρεθή ή άρπάξουσα χείρ. Εις τήν χειρίδα άκρίως εις τό κάτω αυτόν μέρος, στερεούται εις μικρός δικτυλιαιδής μηχανισμός, όστις με μικρά άγκιστρα είνε έρωδικαίμενος. Πιέζει ή κλέπτει τόν βραχιόνά της επί τινος άντικειμένου, ύπερ επί

της τριπέζης του καταστήματος ίσταται, και τότε συλλαμβάνουσι τά άγκιστρα στερεώς αυτό. Έν εύθέτω δε παριστάσει κρύπται εις τό ή

κλέπτει εις τό θυλάκιόν της. Η εικών μας δεικνύει τόν μηχανισμόν εις τόν βραχιόνά, καθώς επίσης και εις τόν άντιχειρα της χειρός χάριν εύκρινείας. Ένίοτε χρησιμοποιούσιν επίσης προς δικτύλιν των άντικειμένων στολισμοδ, ως δικτυλιδίων, κορπίδων και άλύσεων, βιβλικ, καθότι ταύτα έν ένδεχομένη έρευνή ελάχιστα εξετάζονται. Κατά κανόνα δε στερεούονται τά της κοσμήσεως πράγματα επί των φύλων διά κηροδ.

Έσγάτως πολύ πονήτως έπενοήθη ή χείρσις κλωτισοδετων εις άς άγκιστρα προσάπτονται, και εκ τούτων κρημώνται τά κλαπιόμενα. Εις τήν σχετικήν δε θέσιν έχει τό ένδυμα της κλέπτεις μίζν μικράν σχισμήν, δι' ής αύτη εισάγει τήν χείρα, όταν θέλη τήν λείπει της να

ΠΟΛΥΤΙΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΤΑΣΧΕΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΙΝΟΣ ΚΛΕΠΤΡΙΑΣ

δέν βλέπεται ποσώς κατά τό βάδισμα.

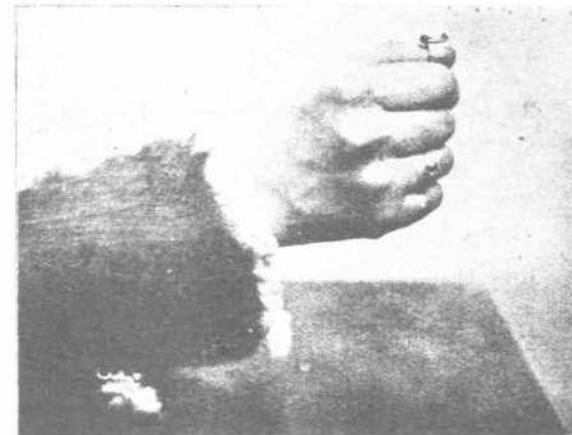
Ούτω λοιπόν παρό ταίς εξησιακήμενις κλεπτρικής εύρίσκει τις ούχι σπανίως όλόκληρον άποθήκην έμπορευμάτων και ιδίως ώρολογίων, δικτυλιών, ριπιδίων, πτερών, γουνκοικιών, κορδελλών κτλ.

Αυτά λοιπόν είνε τά έπινοήματα των γυναικών κλεπτριών, ίσως δε και άλλα ήτινα ή έκτακτος πονηρία των έχει άποκρύψει εισέτι από τους αστυνομικούς όφθαλμούς. Ως δε βλέπομεν παρό ταίς γυναίξιν οι διάφοροι του κλέπτειν τρόποι είνε πονηρότεροι και παρέχουσι μεγαλειότερα έλπίδας ή εις τους άνδρας. Τοποθετούν ν' άποδοθή εις τό ότι ή γυναικεία φύσις δέν είνε συνηθισμένη εις τοιαύτας δικτομπώσεις και εξευτελισμούς, άς συνεπιφέρει εάν φοραθή κλέπτουσα. Διά τόν λόγον τούτον βάνει μετά μεγάλων έπιφυλαξέων, και προσοχής και πονηρίας, κτηήνησαν δε ούτω άληθής των έμπόρων μάστιξ.

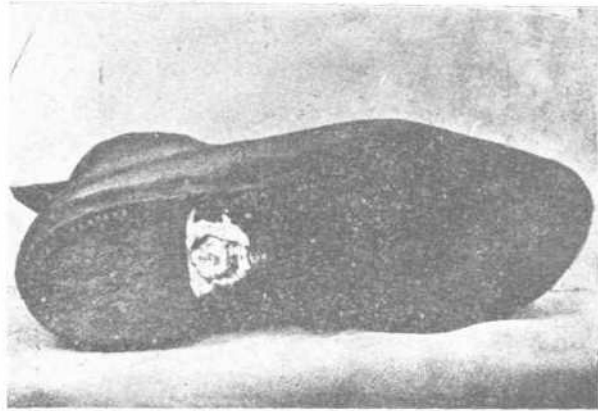

ΤΑ ΚΛΑΠΗΝΤΑ ΚΡΥΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΤΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

κρημάση. Έτέλος χρησιμοποιούσιν επίσης και τά ύποδήματα αυτών προς κλοπήν. Εις τό θολοειδές μέρος του πέδματος του ύποδήματος προσκαλλάται έν όλίγον παχύ στρώμα κηροδ. Η κλέπτει κάνει ώστε κανόν μικρόν άντικειμένου εκ της τριπέζης του καταστήματος να πέση χαμηλά, πατεί εις επί' αυτού με τό κηροθέν μέρος και ούτω στερεούται εις τό στρώμα του κηροδ τό άντικείμενον. Επειδή δε τούτο στηρίζεται εις τό θολοειδές μέρος

ΧΕΙΡΙΣ ΜΕ ΑΡΠΑΓΗΝ ΚΑΤΩΘΙ

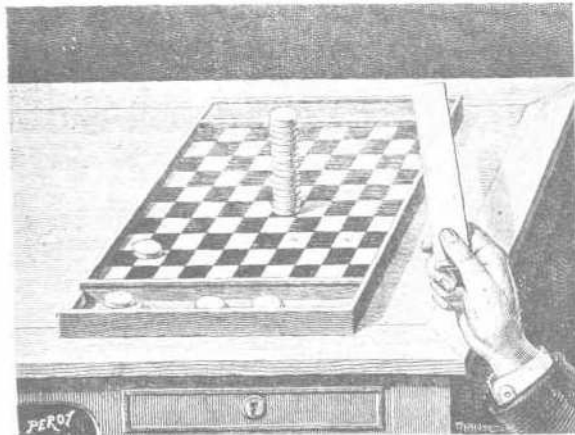
ΠΕΛΑΜΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΣ, με στήλη και ού

‘Αλλ’ η άλμακτική αυτή πρόοδος της νέας τάξης παρά τας γυναικί βιομηχανίας, επέσυρεν αὐστηροτέρην προσοχὴν τῆς τε ἀστυνομίας καὶ τῶν ἐμπόρων, τὰ τεχνάσματά των ἀνεκλύθησαν καὶ παρεδόθησαν... εἰς τὴν ἀθλαστικὴν.

Γ. Κ. Γ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ

ΠΑΝΤΕΣ ΘΑ ΠΑΡΕΠΗΡΗΣΑΝ, ὅτι ἄλλοιον ἀποτέλεσμα ἐπέργεται εἰς ἐνέργειαν πράξεώς τινος μετὰ ταχύτητος γεινομένης καὶ ἄλλοιον μετὰ βραδύτητος. Ἐν παραδείγματι, ἐὰν κτυπήσωμεν μετὰ ταχύτητος εὐκαμπτόν τι ἄντικείμενον, οἷον κλίμακον, οὗτος θὰ κοπῆ ἀμέσως εἰς τὸ σημεῖον τοῦ πλήγματος, ἐνῶ ἂν τὸν κτυπήσωμεν βραδέως, ἀπλῶς θὰ κλινῆ, χωρὶς νὰ κοπῆ. Ἐὰν εἴδωμεν σκίτζην δι’ ὄπλον

κατὰ ὄψου, αὕτη θὰ σχηματίσῃ ὀπὴν μόνον, ἐνῶ ἐὰν τὴν εἴδωμεν διὰ τῆς χειρὸς, θὰ συντριβῆ εἰς τεμαχίαν ἢ ὄγκον.

Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου πειράματος ἡμῶν, ἐὰν πλήξωμεν βιαίως διὰ πλαστείας ράβδου ἢ μαχαίρας στήλην πεσσῶν παιγνίου ιτάμας, θ’ ἀπορριφθῆ μακρὰν τῆς στήλης ὁ κτυπηθεὶς πεσσός, χωρὶς νὰ πέσῃ ἡ στήλη, ἐνῶ τὸυναντίον, ἐὰν πλήξωμεν βραδέως ταύτην, θὰ καταπέσωσιν ὅλοι οἱ πεσσοί.

Τί ἐπὶ τοῦ προκειμένου γίνεται; Ἡ φυσικὴ μᾶς λέγει, ὅτι διὰ τῆς ταχύτητος δὲν μεταδίδεται ἡ κίνησις εἰς τὰ πλησίον μέρη τοῦ σώματος, (διότι ὅλα τὰ σώματα σύγκεινται ἀπὸ μέρη) καὶ τὸυντεθὲν ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐρχομένου ἄλλου σώματος ἐνεργεῖ μόνον ἐπὶ τοῦ πλητουμένου μέρους. Ἀλλὰ ἡ φυσικὴ μᾶς λέγει ἐπίσης, ὅτι κενουμένου χώρου τινός, αὐθωρεῖ τοῦτο καταλαμβάνεται ὑπὸ ἐταίρου σώματος, οἷον ἀτμοσφαίρας, ἠλεκτροισμοῦ, θερμότητος κτλ. Ἄρα ἡ κίνησις αὐθωρεῖ μεταδίδεται, ἡ δὲ ὑποτιθεμένη ἀδρανεια οὐδαμῶς ἐξηγεῖται, οὐδαμῶς ὕψιστημένης ἐν τῇ φύσει ἀδρανείας.

Τί λοιπὸν γίνεται; Ἀπλούστατον. Ταχύτατα τὰ ἄνωθι μέρη τοῦ κενοῦ καὶ οἱ πεσσοὶ καταλαμβάνουσι τὰς κενουμένας θέσεις, διότι τοῖς ἀσφρήθη βιαίως εἰς πεσσός, ἐν τῷ μεταξὺ, ἐνῶ διὰ τοῦ βραδέως πλήγματος, ἡ συνοχὴ τῶν μορίων διὰ τῆς ἐπικρατοῦς ἐξηκολούθει συμπραξούρουσα τὸ ὅλον οἰκοδόμημα.

ΦΡ- ΠΡΙΝ

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τεῖον, καφέις, σοκολάτα.

Καὶ τὰ τρία ταῦτα, ὡς βιβρακμένα ποτὰ ὠρελοῦσι λαμβανόμενα ὡς εἴης:

Ἡ σοκολάτα τὴν πρῶτην μαλακίνει καὶ ἐνδυναμώνει τὸν στήμαχον.

Ὁ καφές μετὰ τὸ φαγητὸν κατευναρίζει τὰ νεύρα τοῦ στομάχου καὶ προδίδει κατὰ εὐχάριστον ἀποροράν.

Τὸ δὲ τεῖον μετὰ τὸ δείπνον χρησιμεῖται ὡς κατευναστικὸν θροιστικὸν καὶ συνήμα ὡς γωνευτικὸν ποτόν.

Εἰς πάντα ἄλλην ὥραν τὰ ποτὰ ταῦτα, ἐν δὲν βλάβῃσι δὲν ὠρελοῦσι ἢ δύνανται κάποτε νὰ κακοδιαβιτήσωσι καὶ νὰ διαχέρισωσι τὰ νεύρα.

Τὸ παγωτὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ.

Τὰ παγωτὰ καὶ τὰ ψυχρὰ ὕδατα ἄλλοτε βλαπτουσι, καθότι ἐν τῷ στόμαχος τὰ ἐντερα δὲν εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὴν ἴδιαν θερμοκρασίαν, διὰ τὴν ἀντήρῳσιν εἰς τὴν αἰρινίδιαν ἐπίδρασιν ποτὰ ψυχροῦ καὶ ποτὰ θερμοῦ παρυστάτου. Δι’ οὗτο παρατηροῦμεν, ὅτι τὸ θερμὸ εὐχάριστος δίδονται τὰ ψυχρὰ, τὸν χειμῶνα πάλιν εὐχάριστος δίδονται τὰ θερμὰ, χωρὶς νὰ πάθωσιν οὐδεμίαν βλάβην εἰς τὸν ὄργανισμὸν των.

Δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ κατὰ τὸ φηνέπωρον καὶ τὴν ἀνοιάν, ὅτι δίδον πολὺ νὰ προσέχωμεν ἐν ταῦτα μὴ ὡσὶν οὕτε πολὺ θερμὰ, οὕτε πολὺ ψυχρὰ, ἐν θέλωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν καλὴν κατάστασιν αὐτῶν.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΝ ΤΩ ΘΕΑΤΡΩ

Ὁ πατὴρ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δράσεώς του καὶ καθ’ ἣν ἐποχὴν ἠτοιμάζετο νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἐκστρατείαν, ἐδολοφονήθη ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ τινος Πανσανίου. (Βλ. σελ. 289) [Σχέδιον Castaigne]

Η ΜΙΛΗΤΟΣ

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ τῶν μεγάλων ἀρχαίων πόλεων, Μίλητον, Ἐφέσον, Σάρδεων, Περγάμου καὶ ἄλλων, ἐμποιοῦσι καὶ εἰς πάντας μὲν τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα δὲ εἰς ἡμᾶς, τοιαύτην ἐντύπωσιν, ὥστε αἰσθανόμεθα τύφιν ουνειδήσεως, ἂν δὲν κατορθώσωμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν αὐτάς. Τῆς τύψεως ταύτης δὲν εἶναι αἰτιον μόνον τὸ ἕκαστος τῆς μεγάλης ἐκείνης ἀρχαιότητος ενδιαφέρον, ὅπερ τινὲς, ἀγνοοῦντες περὶ τίνας πρόκειται, νομίζουσι ποθητολογικὸν φαινόμενον καὶ ὀνομάζουσιν ἁπλῶς μορομασίον, ἀλλὰ καί τις ἐπαγγελματικὴ ἀνάγκη ουνειλημβάνεται. Πῶς θὰ ἐννοήσῃς τὴν ἑπὶ τοῦ Κέρου δούκων ἰσχύοντων τῶν Σάρδεων, ἂν δὲν ἴδῃς τὴν ἀρχοῦσιν αὐτῶν; Πῶς θὰ ἐννοήσῃς καὶ περιγρηγμένην τὴν πρὸ τῆς Λάδης καταστροφὴν τοῦ ἰωνικοῦ αἰόλου, ἂν αὐτὴν τὴν τοποθεσίαν δὲν ἴδῃς; Πῶς θὰ κατανοήσῃς τὴν ἀξίαν τῆς περιγρηγμένης τέχνης, ἂν αὐτὴν τὴν Πέργαμον δὲν ἐπισκεφθῇς; Τοῦτο ἰσχύει καὶ περὶ πασῶν τῶν ἄλλων πόλεων. Ἐγίνωσκε τί ἔπραττεν ὁ Ἡρόδοτος ἐπισκεπτόμενος τὰς χώρας, ὡς περιέγραψεν ἂν δὲν ἀπεδέχεται εἰς αὐτὴν τὴν Σικελίαν ὁ Θουκυδίδης δὲν θὰ εἶχον τὸ ἔκτος καὶ μάλιστα τὸ ἔβδομον βιβλίον τῆς συγγραφῆς αὐτοῦ. Οἱ ὁρώμενοι τόποι ἐμπνέουσιν, ἀληθῶς ἐμπνέουσι τὸν ἐπισκέπτην αὐτῶν καὶ καθιστοῦσιν αὐτὸν ἱκανὸν νὰ κατανοήσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐπ' αὐτῶν περιγραφομένων συμβάντων. Σήμερον κρίνονοι πολλοὶ σοφοὶ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τῶν περὶ πολλῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ παραλείπω πόσον ἀπολείπονται τῆς ἀληθείας καὶ σημεῖω μόνον διὰ μεγάλης ἡδονῆς στερεοῦνται οὐκ ἐπισκεπτόμενοι ἀκριβῶς τοὺς τόπους τῶν περιγραφῶν τῶν.

Περὶ Μίλητον τί εἶπω; διὰ ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ θεάτρου περισκοπεῖται τὴν πεδιάδα τῆς Μίλητον, ἧτις ἄλλοτε ἦτο θάλασσα, καὶ εἶδον ἀντικεῖν ἐκ τοῦ δυτικοῦ μέρους τὴν Λάδην, ἐξελθῆν ἀντικεῖν αὐτῆς τῆς ἱστορίας. Ὅτε πρὸ πολλῶν ἡπῶν ἀταποκρημῆς τις τοῦ «Νέου Ἐλευθέρου Τύπου» ουνειμύλησεν ἐν Βιέννῃ μετὰ τοῦ ἐκείσε ἐκ Γερμανίας καταλθόντος χάριν τῶν γάμων τοῦ υἱοῦ του, τῆς ἀρχῆς ἥδη πεπαιγμένον, Βίσμαρκ, ἀνεφάνησεν διὰ ἐξελθῆν ἐνώπιον τῆς ἱστορίας. Ἀλλὰ πλείονα ἀλήθειαν ἔχει τὸ σῆμα τοῦτο ἀπαγγελλόμενον ἐπ' ἀνθρώπων ἐπισκεπτομένων τόπων. Ἐν οἷς ἡ Ἐδουάρδη καὶ ἡ Λοὺίς ἀπεπεριτοῦσθησαν καὶ οὕτως σφόδρα ἐπέδρασαν εἰς τὴν ἔπειτα ἐξελθῆν τῆς οἰκῆς ἀνθρώποις. Ἀλλὰ περὶ τῆς ἀξίας τῆς ἱστορίας τῆς Μίλητον θὰ εἶπωμεν ἐν τοῖς ἐξῆς ἀκριβεστερά τινεσὶ καὶ νῦν ὑφείλομεν νὰ ἐκθέσωμεν τὰ κατὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἐκδρομὴν ἡμῶν.

Περὶ τὴν ἑβδόμην π. μ. τῆς 7ης Ἀπριλίου ἀπῆλθον εἰς Σαῶκιον. Ἐν τοῖς σιδηροδρομικαῖς ἀμύξαις ἀντήχον ἀναμῆ τὰ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ «Πίσχα ἱερὸν ἡμῖν σήμερον» μετὰ τῶν δημοδῶν ἀσμιῶν τῆς Ἀδριάντας καὶ τῶν γελώτων διότι ὁ πολλὸς κόσμος ἐξεχύτετο εἰς τὰς διασκεδάσεις καθ' ὅλην τὴν μέγαν Παλατίνην, ὅπου ἐγὼ ἀπεχωρίσθη τῆς μεγάλης ουνολκῆς, σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἐστραμμένος πρὸς τὰ βόρεια μέρη τῆς γραμμῆς ταύτης παρηκολούθουν πρῶτον τῶν Ἀσπινητι (Ταχταλή τοῦ) ὅπου ἐπερχόμενος τὸν σιδηροδρομικὸν καὶ πρὸς νότον πορευόμενος διασχίζει τὰ δρυὸς καὶ σχηματίζον ὠραιοὶν κοιλὰς τρεῖσιν, ἧτις πολὺ ὁμοιάζει πρὸς τὰ Τέμπα τῆς Θεσσαλίας, ἐκβάλλει παρὰ τὴν Ἀλέβρον εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ περαιτέρω τῶν Φυρίτη (Φυρίτῆ τοῦ) ὅπου ἀπὸ τοῦ Κοραμπίλ καὶ τοῦ Ὀλύμπου λαμβάνων τὰς πηγὰς του καὶ διὰ πολλῶν ἐλιγμῶν διερχόμενος τὴν πεδιάδα ἐκβάλλει εἰς τὸν Κάστρον, καὶ ἔτι περαιτέρω παρὰ τὴν Ἐφεσον διέκρινε τὸν ἀσπινητιανὸν Σελινοῦντα, ὅπου ἄλλοτε μὲν παρέχει τὸ Ἀρτεμίσιον, νῦν δὲ εὐδὴς ἀπὸ τοῦ οὐρου στρογγυλόμενος πρὸς τὸν Κάστρον ἐκβάλλει εἰς αὐτὸν οὐδὲ τοῦ Ἀγισσοῦλον ἀπαιτόμενος. Ἀπαξ κατὰ τὴν πορείαν ἡμῶν ταύτην ἀπέβλεφα πρὸς τὴν τοῦτον οὐρανὸν τῆς σιδηροδρομικῆς ἡμῶν γραμμῆς, ἵνα προσασπείσω τὸ Κεσοί-Καλὲ καὶ τὰ μεγάλα ἐγγὺς αὐτοῦ κατομῆτα, ἐξ ὧν καὶ τὴν γράμην τοῦ Γουὶ ἐκομίζετο τὸ πρὸς ὁδομασίον τοῦ Ἀρτεμισίου ἀπαιτούμενον ἐλικόν.

Περὶ τὴν ἐνδεκάτην π. μ. ἡμῶν ἐν Παλατίνῃ καὶ περὶ τὴν ἡμίσειαν π. μ. ἐν Σαῶκιον, ὅπου μετὰ ἐπεδήχθησαν τινεσὶ φίλοι. Ἐννοεῖται οἰκοθεῖν διὰ εὐδῶν τοὺς ἐκεῖ οἰκίους τὸ ἔχοντας, ἐκείθεν ἐπὶ τῆς ἐπισκέψεως τῆς Μίλητον διότι εἶχον ἤδη κατὰ τὸν Ἀρξυστον τοῦ πορευθέντος ἔτους ἐπισκεφθῆ τὴν Πηρήνην. Καὶ οὐρανεῖς καὶ φίλοι ἀπείρητον με τῆς σκέψεως ταύτης, λέγοντες διὰ εἶνε δούκων ἢ διὰ τοῦ μετὰ τὸν πεδίου τοῦ γέμοντος ἐλῶν πορεία. Ἐβελώτερον δὲνεται ἰς ἀπὸ Σαῶκιον διὰ Κελεμπεσίον καὶ Πηρίνην νὰ πέλθῃ ἀλλὰ τὸ διάστημα τοῦτο εἶναι πλήρης ἐλῶν (καὶ δι' αὐτὸ δὲν ἠδυνήθησαν οἱ αυτοκρατορικοὶ τῆς Γερμανίας πρίγκιπες νὰ ἐπισκεφθῶσι καὶ τὴν Πηρίνην) καὶ μόνον τὸ θέρος εἶναι δυνατὴ ἢ πορεύεσθαι. Νῦν ὅφ' ἔλει τις νὰ πορευθῆ ἀπὸ Σαῶκιον εἰς τὸ ὀθωμανικὸν χωρίον Σαρη Κεμήτι, ἔνθα τὰ εἴη εἶναι ὀλεσθέντα, καὶ ἐκεῖ εἰς ἀκρίτον διαβάς τὸν Μαϊνδροῦν καὶ πορευθῶν τὸ ὀθωμανικὸν χωρίον Τσιρίτι καὶ εἶχον ἐξ ἀριστέρων καὶ ἀγαιοῶν τὸν Λάτριν καὶ τὸν Λατρικὸν Κόλπον, ὅπου εἶναι εἰνε λίμνη ἄμυρῆ, ἀποχωρισθεῖσα τῆς θαλάσσης διὰ τῶν προσχωσίων τοῦ Μαϊνδροῦν ἤδη ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Σιζάριου, καὶ διελθῶν τὸ Τυ-

λιάνι καὶ αἰετὸς πρὸς νότον προχωρῶν νὰ ἐλθῇ εἰς Ἀκ Κιοῦ, ὅπερ ὄν ὁμογενῶν κόμη ὑπὸ 300 οἰκιῶν ἀποτελουμένη ἀπέχει τέσσαρα μίλι. τῶν πρὸς ὄνομα αὐτοῦ κειμένων Παλαίων, αὐτὰ εἶνε κόμη ὀθωμανικὴ ἐπὶ πενήκοντα οἰκιῶν ἀποτελουμένη, καὶ τῆς Μίλητον. Ὁ πρῶτος μισθωθεὶς ἀγωγιάνης ἠθέλησε νὰ μείνῃ ἐν Σαῶκιον, ἵνα θύσῃ τῶν Βάχων, καὶ ἀνέλαβεν ἕτερος νὰ μετ' ἀγῆσῃ, ὅπου καὶ τὸν δρόμον καλῶς δὲν ἐγίνωσκε καὶ εἰς τὴν ὁδοπορίαν δὲν ἀντιέχει. Οὗτος φθάσας μετ' ἐμοῦ εἰς Σαρη-Κεμήτι ἠθέλησε νὰ ουντάμωμεν τὴν ὁδὸν καὶ νοτιώτερον νὰ διαβῶμεν δι' ἀκρίτων τὸν Μαϊνδροῦν. Ἀλλὰ περιεπέσομεν εἰς ἔλην καὶ εἰς δεινὸν πληόν, δι' ὃν μετὰ μερίσσης δυσκολίας ἠδύνато νὰ διέλθῃ ὁ ἵππος. Τέλος πάντων ἀναχωρήσαντες περὶ τὴν 9ην π. μ. ἀπὸ τῶν Σαῶκιον ἐφθάσαμεν περὶ τὴν 3ην π. μ. εἰς Ἀκ-Κιοῦ, ἐξ οὗ εὐδὴς μετὰ τοῦ ἐκεῖ ἐυρεθέντος λατροῦ Κ. Πανᾶ καὶ τινος νέου Παπλωματᾶ ἀπῆλθον εἰς τὴν Μίλητον πορευόμενοι περὶ πρὸς βορρῶν τὸ πρῶτον καὶ εἰς πρὸς ὄνομα.

Καὶ πρῶτον εἶδομεν ἐπὶ εὐώματος δεξιόθεν τῆς ὁδοῦ τὸ οἰκημα τῶν Γερμανῶν καὶ ἔπειτα ἀπηντήσαμεν ἀριστερόθεν αὐτῆς τῶν τεκροταφείων τῆς Μίλητον, οὕτως τᾶροι τινεσὶ ἀνασκάψαν. Αὐτόθεν σιγῆσαντες τὰ βλέμματα ἡμῶν πρὸς νότον διεκρίσαμεν λόφους τινάς, οὕτως ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς Ἀνδικοὺς τάφους τοσοῦτον φαίνονται τεχνητοί! Καὶ πραγματικῶς ἔμαθον βραδύτερον διὰ τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν καὶ εἰς τοὺς Γερμανοὺς, οὕτως ποιησάμενοι δοκιμῆς τινεσὶ ἐπὶ τινος αὐτῶν οὐδὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνακαλύψωσιν. Ἀλλ' ἵσως δοκιμᾶ ἐπιτηδεύονται θὰ διδάξωσιν ἡμᾶς ἐν τῶ μείλλοντι τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος.

Πῶν προχωρήσωμεν εἰς τὰ ἐνδοτέρω τῆς πόλεως, ὀφείλω νὰ παρατηρήσω δι' ὅσα μέλλω νὰ εἶπω δὲν εἶναι ἠνετημένα μόνον ἐξ ἐμῆς προσωπικῆς ὀλιγοῦδον ἐπιπεπώσεως διότι καὶ ὁ γέρος, ὅπου ουντάμωσα ἡμῖν, εἶχεν ἀκούσῃ παρὰ τοῦ κ. Wiegand περὶ τῶν ἐκεῖ πολλῶν ἐπαρχοῦτων ἀρχαίων μνημείων ὀμιλοῦντος (διότι δὲν κρύπτονται οἱ σοφοὶ οὗτοι ἄνδρες τὸ τάλαντον καὶ τὴν ἀλήθειαν) καὶ μετ' ὀλίγον χρόνον ἦλθε πρὸς ἡμᾶς ὁ κ. Κονον. Δημότους, φιλάρχαιος καὶ λαμπρὸς Ἡπειρωτῆς, ὅπου ἀπὸ ἐπὶ ἐν Ἀκ-Κιοῦ ἐγκατασταθεὶς γινώσκει καλῶς τὰ κατὰ τὴν Μίλητον. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς περιουδίας ουναντήσας τῶν Τηρίων ἀρχιεργᾶτων τῶν ἀνασκῶν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν τινι περὶ ὀλοῦτοῦ ἠρώτησα αὐτὸν περὶ ὅσων εἶχόν τινεσὶ ἀμφιβολίας. Ἐν δὲ ἀκριβεστεράς πληροφόρίας ἐδωκέ με κατὰ τὸ δεῖπνον ἐν τῆ οἰκίᾳ τοῦ κ. Δημότους, ὅπου μετὰ τῆς περιουδίας ουναν-

γου του ἄριστος ἐφιλοξένησέ με ἐν τῆ οἰκίᾳ του, ὁ φίλος ἀντιπρόσωπος τῆς αυτοκρατορικῆς κυβερνήσεως κ. Εὐ. Μειμαρόγλου, ὅπου καὶ ἐν προηγουμένοις ἔτεσιν αὐτόθι ἐπιστάτη καὶ νῦν ἐπιστάτη, ἐπὶ ἄριστος πρὸς τοῦτο εἶνε κατηρητισμένος, διότι ἄριστος ἐπὶ πολλὰ εἰνη ἐσπούδασε τὴν μηχανικὴν ἐν Γερμανίᾳ. Εἰς ταῦτα ὀφείλω νὰ προσθέσω δι' ἐπὶ εἰνη γίνονται ἀνασκαφαὶ ἐν Μίλητον ἀρξάμεναι ἀπὸ τοῦ 1899, αὐτῆς πολλὰ εἰνη μέλλουσι νὰ διαρκέσωσιν, ἐπὶ τῶν Γερμανῶν, οὕτως ἀπειδῶς δαπανῶσι, χάριν τῆς ἐπιστήμης. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πολλὰ δὲν εἶνε τὰ καταρθωμένα διότι μόνον ουνεπληρώθη ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Ἀγορᾶς καὶ τοῦ Θεάτρου καὶ ἔγιναν πολλοῦδο δοκιμασιακά ἀνασκαφαί. Εἰρήσθη δὲ προσέτι ὅτι μετὰ τοῦδε ἀνεκαλύφθησαν 400 ἐπιγραφαί, ὧν μία διδάσκει σαφῶς ὅτι τόπορα τὴν Ἀγορᾶν Βουλευτήριον, περὶ οὗ ἐξηρέθη ὀπόνοια δι' ἠνω μικρὸν θέατρον, ἢ το πραγματικῶς βουλευτήριον.

A. I. ZAKAS

ΓΝΩΜΙΚΑ

Ὁ βίος ὁμοιάζει πρὸς κύπελλον ὕδατος διχοτομηθῆ, ὅπερ θολοῦται ἐπ' ὄσον πίνεται.

Ἡ λεπτότης εἶναι χάρις τοῦ σώματος, προσὸν τοῦ πνεύματος καὶ ἐλλάττωμα τῆς ουνειδήσεως.

Ὅστις θέλει νὰ δικάσῃ ἐν εἰρήνῃ μετὰ τοὺς ἀνθρώπους, δέον νὰ ὕποσφραξῇ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τῶν.

Χρονικὴ τις νόσος εἶνε ὕποθῆκα ἐπὶ τῆς ὑπαρξέως.

Συνταγὴ κατὰ τοῦ ἄλλοσολισμοῦ : «Κόκος εὐπνοειδικῆς ἐντός 100 δρ. ὕδατος. Ἐν καλλίχρον καθ' ἐκάστην ὥραν.

Ἄδύνατον νὰ ὕπολοιπῇ τις πόσος χρόνος δύνεται νὰ χωρήσῃ ἐντός τῆς χειρὸς γονακῆς, ἔστω καὶ τῆς μικροτέρας.

Τὸ κέρδος εἶστιν ἀμείβωλον. Ἡ δαπάνη ὕμως ὀρισμένη καὶ βελκία.

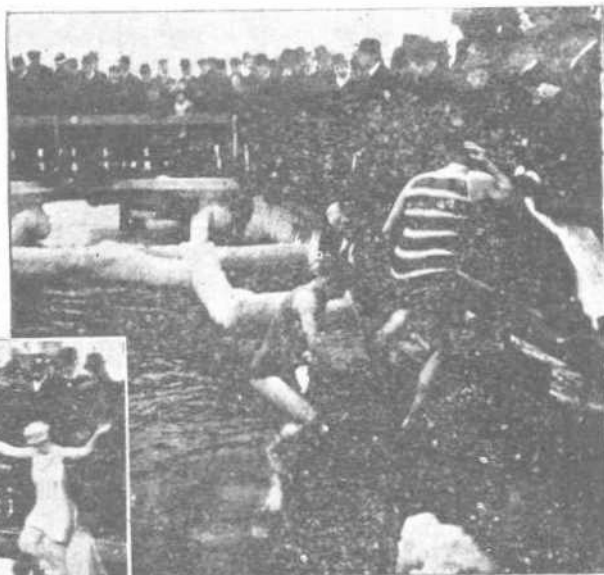
Ἄζρον ζωτον προφυλάξεως. Νὰ κτίξῃ τις ταχὺν πρὸς ὕποσφραξίαν τῆς γνώμης του.

Ἐκχειλίσις ἰδέας : Τὸ νὰ πνίγεται τις ἐν ταῖς δακρύσιν.

Μία ὀραία φράσις : Ἡ γυνὴ εἶνε θεῶτον τῆς ἐπιστήμης καὶ ἔργων τῆς προῦδο.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ
 Ο ΔΟΥΛΕΥΜΑ ΕΝΤΟΣ ΠΑΓΩΝ. Περίεργοι κολυμβητικοί αγώνες έγινοντο εις την Δανίαν. Οι αγωνισθισόμενοι έπρεπε να διατρέξωσι κολυμβώντες διάστημα 50 μέτρων, άλλ' εν ύδατι θερμοκρασίας του 0°, δηλαδή εντός πάγων. Εις τους αγώνας έλαβον μέρος και γυναίκες, ως εν τη εικόνη ημών φαίνονται κάτωθι, άλλαντες δέ οι αγωνιστάι άνήκον εις ένα σύλλογον διαρκώς τοιαύτα λουτρά έπιχειρούντα. Μόλις τα ύδατα παγώσωσι κατά τον χειμώνα, διανοίγουσιν όπλην και καταδύονται θεωρούντες το τοιούτον ως άριστον ύγιεινόν διά το σώμα. Εις το άνω μέρος της εικόνας φαίνεται ο νικητής του αγωνίσματος, μόλις έξελεθών, διανοίξας την απόστασιν εις 42 δευτερόλεπτα.

Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΤΟΙΜΟΙ ΔΙΑ ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΜΑ

TRINET

ΑΙ ΣΟΦΡΑΖΕΤΕΣ. Κατά τας τελευταίας έξ 'Αγγλίας ειδήσεις ή πρώτη βουλή των 'Αγγλων απέφηνθη υπέρ της ψήφου των γυναικών. Καί ούτω αι περιώνυμοι **σοφραζέτες** έθροιάμευσαν, εν μέρει, καθότι πολύ δύσκόλως θα έπιτύχωσι την κέρωσιν της αποψάσεως ταύτης. Είνε γνωστά δέ τα μέσα, ή θόρυθος, αι ταραχαι και οι εξευτελισμοί των ύπερβαν χερσαφετημένων τούτων 'Αγγλίδων. Φαντασθήτε άγέλην του ώραιου φύλου δρομέων και ύβριζομένην μετά των άστφυλάκων πολλὰς έξ αυτών φερούσας από του λαιμού μερίστους πίνακας δι' ών να συγκαλόνται αι **σοφραζέτες** εις συνάθροισιν και πλειστας άλλας εξευτελιστικας πράξεις. Η εικόνας παριστά μίαν ρήτορα επί κάρρου, διατρέχουσαν τους δρόμους και ρητορεύουσαν.

Ο ΑΡΡΟΣ ΕΡΓΑΤΟΥ. Μεταξύ του Martigny-Verneyaz και του Chamonix της γνωστής άφετηρίας προς ανάβασιν επί του Λευκού Όρους δά κατασκευασθή νέα σιδηροδρομική γραμμή, ήτις ένεκα της φυσικής άγρίως διαμελισμένης χώρας εξαιρετικώς δυσκόλους προετοιμασίας άπάτησε. Άλιθδή τολμηρότητα θαύματα έπετέλεσαν μηχανικοί τε και εργάται, ήδη εις το τμήμα εκείνο, όπου το έδαφος εις ένα μεγαλοπρεπή καταράκτιν ύδατος εν μεγάλη τινι χαράδρα κατακρημνίζεται. Έ-

προεπε δέ εκ της χαράδρας ταύτης να σχεδιάσωσι την έγκάρσιον διατομήν (profil) της χώρας εις εν μέρος, όπου ή εκ βράχου τοίχος 300 μέτρα βαθέως εν τη άδύσσω καταπιπται. Ίνα δυνηθώσι να προχωρήσωσιν εις την καταμέτροσιν, ανέβησαν εν πρώτοις εκ της βατής πλευράς εργάται επί του τοίχου τούτου, και επί της κορυφής εν χονδρόν σχοινίον προσέδεσαν στερεώς, όπερ είτα εις την χαράδραν άφησαν να καταπέση και επί του έδάφους της οποίας υπό άλλων εργατών έστερεώθη. Είτα ανέβη επί το ή εκ βράχου τοίχου εις εργάτης, όστις έστηρίζετο εν μέρει επί του σχοινίου, αλλά και έξ άλλου ώθειλε με τας έλευθέρας κνήμας του να στηρίζεται επί του άποκρήνου ράχου. Η κάτωθι εικόνα δεικνύει τον θαρραλέον εργάτην κατά την κινδυνώδη έπιχειρησίν του. Δι' ένός μετρητικού κοντού έμέτρα ούτος καθ' ώρισμένα διαστήματα τας άποστάσεις του σχοινίου από του τοίχου και έφώναζε κατόπιν τους εύρεθέντας άριθμούς εις ένα μηχανικόν, όστις επί του ύψους ίστατο και τας μετρήσεις εις το σημειωματάριόν του έγραφε. Δέον να προστεθί, ότι το κινδυνώδες τούτο τόλμημα έτελείωσεν άνευ δυστυχίματος.

ΝΕΟΙ ΜΕ ΤΟ ΚΑΜΠΥΛΟΝ ΥΠΟΔΗΜΑ

ματα και με στεφάνους εκ καουτσούκ πνευματικούς ως αι του ποδηλάτου. Διασκελίζει τις και ζηματίζει με αυτό ως κατά το σύνηθες βίδισμα. Καθ' έν χρόνον το έν πέλμα του βαδίζοντος από του έδάφους μέλλει να σκωθί, εν έλαττίριον τείνεται, όπερ το ύπόδημα προς τα έμπρός κινεί άνευ άλλης τινός εργασίας του ποδός. Δ' αύτου τα ζήματα διπλασιάζονται περίπου, χωρίς όμως να γίνωνται μεγαλείτερα, και εν τη αύτῃ αναλογία αύξάνει ή ταχύτης τας προς τα πρόσω κινήσεως.

Το καμπύλον ύπόδημα δύναται να χρησιμοποιοθί επί παντός είδους έδάφους και εις όλας τας εποχάς του έτους και είναι κατάλληλον τόσοσν διά σπόρτ, όσον και διά καθάρως πρακτικούς σκοπούς.

ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ ΦΑΡΜΑΝ. Εις το προηγομένον τεύχος της 'Φύσεως', εν τη έκτενή περιγραφή των προσόδων προς κατάκτησιν του άέρος, μεταξύ των πολλών και διαφόρων αεροστάτων και πτατικών συσκευών, ανέφεραμεν και περί της τοιαύτης του Φάρμαν, παραθέσαντες και τήν σχετικήν εικόνα. Ήδη κατά τηλεγράφημα νεώτερον ή Φάρμαν νέαν θριαμβευτικήν πορείαν επέτυχε διά του πτατικού μηχανήματος του.

Φαίνεται δέ ότι πλήρης θάρρους και έλπίδων ή έφευρέτης αγωνίζεται διά την τελειοποίησιν της συσκευής του.

Διόρθωσις. Έν τη πρώτῃ σελίδι του προηγούμενου τεύχους έτίθη υπό τήν εικόνα το αεροστάτον 'Πατρις' ένθ' είνε ή 'Πόλις των Παρισίων'.

ΘΑΡΡΟΣ ΕΡΓΑΤΟΥ

ΤΟ ΚΑΜΠΥΛΟΝ ΥΠΟΔΗΜΑ — Έν νέον περίεργον ύπόδημα έφευρέθη έσχάτως υπό τινος εκ Λαίψιας μηχανικού. Η νέα αύτη συσκευή της προς τας πρόσω κινήσεως, το καμπύλον ύπόδημα, ως ή έφευρέτης του το όνόμασεν, είνε έφεωδιασμένον με πλατέα πέλ-

ΟΝΕΙΡΑ

ΕΚΑΘΟΜΟΥΝ ένα Αγγλοσιτίακο βράδυ σ' τὸν ἐξώσιον μου, ξαπλωμένος σὲ μία πολυθρόνα.

Καίω τὰ ἡγενη κέματα τοῦ Σαρωνικοῦ ἐσοποῦσαν μετὸν τακτικὸν ρυθμὸν τους. Μία ἀποβαθρῆνι, εἶρα, ἐροειδαίως τὰ γαλήνια τερά, τὰ ὅποια ἐφαίνοντο νὰ κοιμῶνται ἐπάνω σ' τῆς γῆς τὴν ἀγκαλιά.

Εἶχα ἀποροφῆθῃ ἀπὸ τὸ γέρω μου μεγαλειῶν, καὶ ἀναπνέομαι εἰς τὴν μαλακὴν πολυθρόνα μου εἶχα βυθισθεῖ εἰς ὄνειρο-πολίσεις.

Τὸ φριγγαῖο ἴωρα, ἄρχισε νὰ προβάλλῃ ὀπισθεν μὰς κορομφῆς, δειλῆν καὶ γλωμῶν, ὡς ἂν νὰ ἔκλαιε τὰς ἀκτῖνας του τὰς ὁποίας ὄλων ἔχασε.

Ἀπέναντι τοῦ ἐξώσιου μου, τὰ ὀλίγα νυκτὰ πένθα κοιμούνται βαθύτατα.

Τὸ θέαμα εἶνε μαγευτικόν! Δὲν ἔμπορῶ ν' ἀντιστῶ. Κλείνω τὰ μάτια μου καὶ νομίζω ὅτι ταξιδεύω.

Βλέπω ὄνειρα, ὄνειρα χοροῦ, ὄνειρα ἀγγελικά.

Ἡ φαντασία μου πετῷ εἰς τοὺς αἰθέρας διὰ νὰ παίξῃ μετὰ τὰ ὄνειρα τῆς ἀγάτης.

Ζητεῖ ἕναν ἄλλον κόσμον, ἕνα ἰδατικὸν κόσμον. Πλάττει εἰκόνας, τὰς ὁποίας ὁ ἰσχυρὸς χοροστῆς τῶν ζωγράφων τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ Ροφαὴλ, τοῦ Μιχαὴλ Ἀγγέλου θὰ ἦτο δοθεὴς ν' ἀναποδώσῃ πλίττει ὄνειρα ποῦ σὲ κάμουν νὰ λημονῆς καὶθε λέπη, κάθε δυνατώτεια.

Πῶς ἦθελα νὰ ζοῦσα μετ' αὐτὰ τὰ ὄνειρα! Τὶ εὐτυχισμένος ποῦ θὰ ἦμουν. Καμία φροντίδα δὲν θὰ μ' ἐνοχολῆτε διαὸν καὶ ἂν ἰσχυρῆ τὴν εὐτυχία θὰ ἔβλεπα, διότι θὰ κατοικοῦσα σ' τὸν κόσμον τῶν ὀνειρῶν, σ' τὸν κόσμον τῆς εὐτυχίας.

Βυθισμένος σ' αὐτὴ τὴν ὄνειροπόλησιν, μοῦ ἐφάνη ὅτι λημονοῦσα τὸν ἑαυτὸ μου, ὅτι ἐνοχοκοῦμαι εἰς τὸν πραγματικὸν κόσμον τῶν ὀνειρῶν. Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἑαυτὸ τῆς εὐτυχίας, νοιώθω νὰ περῶ μετ' ἀγαπημένη μου

μορφῇ, μὲ μὲ μορφῇ ποῦ ἔβγαψε ἀπὸ μέσ' ἀπ' τὴ καρδιά μου γὰρ νὰ παίξῃ μετὰ τὰ χοροῦ μου ὄνειρα.

Τὴν βλέπω μετὰ τὸ γλυκὸ τῆς χαμόγελο νὰ με πλησιάζη, νὰ μοῦ ὁμιλῇ. "Αχ! ὄνειρα! Τέτοια εὐτυχία ποῦ ἔμποροῦσα νὰ τὴν εὐρω ἂν μὴ σὲ σὰς. Ποιὲ δὲν με εἶχε κοιτάξει ἔτσι, ποιὲ δὲν μοῦ εἶχε μιλήσει ἔτσι. Καὶ μετὰ πλησιάζει περισσότερο, ἀκουμπᾷ τὰ χέρι τῆς εἰς τοὺς ὠμους μου καὶ μοῦ χαμογελά. Τὶ εὐτυχία!

Λαμβάνω τὸ κατάλευκὸ τῆς χέρι καὶ τὸ φιλοῦ Ἄλλ' αἴφνης τὸ πᾶν ἐξαφανίζεται, καὶ ὄνειρα καὶ εὐτυχία.

Ἀνοίγω τὰ μάτια μου τρομαγμένος καὶ βλέπω τὰ γέρωμον τὰ πένθα νὰ κοιμῶνται διὰ τὴν γλωμῆν ἀνταύγειαν τῆς σελήνης. Ἡ ἴδια δουράκια λαικραίει. Τίποτε δὲν ἤλλαξε.

Τότε ἐπανακλείω τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι καμία φορά ἔμπορεῖ νὰ ἐπαληθεύσῃ τ' ὄνειρό μου, ἀποκοιμοῦμαι γλυκὰ γλυκὰ, μετὰ τὸν κοῦριον τοῦ θρανομένου κέμουτος, ἐν ᾧ ὁ ὀμοσπυρὸς βροδῶνός μάλιστα μοῦ θωπεύει τὸ πρόσωπον μετὰ ἰσχυρὰ τοῦ φωνήματα.

X. K. Διαμαντόπουλος

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΝ ἐνός βερστίου περίπου καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Ὠμπερβίλιε, ὕψουνται ἐν μέσῳ τῶν ἀγρῶν δύο μικροὶ οἰκίσκοι, χωριζόμενοι ἀπ' ἀλλήλων διὰ μεσοτοιχίου, μετὰ πρᾶσινα περὶκαυροφύλλα καὶ μετὰ στέγης χαμηλάς.

Ὁ εἷς κατοικεῖται ὑπὸ τῆς κυρῆς Μισσοῦ, εἰσοδηματικῆς, ὁ ἕτερος δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Ζακρείριου Δαντέας, συνταξιοῦχοῦ ὑπὸκλήτου τοῦ ὑπουργείου τῶν Τεχνουργειῶν.

Οἱ δύο οὗτοι γέροντες, ἀπὸ τινος κκιροῦ, ἔζων ἐν δυσχερῶνι, κατὰ τὰ λεγόμενα.

Ἡ κ. Μισσοῦ, ὄχι μόνον περπονεῖτο, ὅτι ἡ μεσότης τοῦ τοίχου δὲν ἐσεβάζετο ἐπικρατῶς, ἀλλὰ καὶ ἐκκηρύσει τὸν κ. Ζακρείριον ὡς κατεχόμενον δρομίσκου τινος φέροντος πρὸς τὴν κύλην τῆς ἰδιοκτησίας τῆς Ὠσχύτως ἐπέμενε λέγουσα, ὅτι τὴν ἐν ὑπὸκλιθῶ εὑρισκόμενα ἀποχωρητήρια τοῦ γείτονός τῆς, ἐμδύνον ὑποκλήρον τὸ χωρίον. Τέλος κατέβηκε τῶσκι προσπαθεῖν ὡςτε κατῶρθωσα νὰ συγκινήσῃ τὰς ἀρχάς.

Ὁ κ. Ζακρείριος, ὑπερπείθει νὰ ἐπιφέρει διῶρθωσιν εἰς ἕνα σωλῆνα κερισμοῦ, ὕψους τεσσαρῶν μέτρων, ὅστις τῷ ἐστοίχισε 100 φράγκα. Ἄλλ' ὁ πρῶτος ὑπὸκλήτος τῶν τεχνουργειῶν δὲν ἠσύχασεν. Εἶχε τὸ σχεδίου του.

Ἠμέραν τινὰ, ἡ κυρῆ Μισσοῦ, ἐνῷ ἔδρουσε

ζετο καθημένη εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τῆς, εἶδε δύο ἀνθρώπους, φέροντας πηλίκιον μετὰ σιρητήρικα, νὰ σταθμεύωσι πρὸ τῆς οἰκίας τῆς, νὰ τοποθετήσῃ κατὰ γῆς περὶδοξὴ ἐργαλεία, δοκούς, ἀκριβάντες, νὰ λαμβάνωσι διάφορα μέτρα ἐνῷ συγχρόνως κατεσκοπέουν τὸν ὀρίζοντα. Ἐξήγητῆσε πληροφορικῶς. Τῆς ἔδωκαν προθύμως. Ἐπρόκειτο ἀπλοῦστατα περὶ τοῦ ἄνευ σύρματος τηλεγράφου τοῦ ὁποίου μία ἐκ τῶν κυριωτέρων γραμμῶν ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἀνωθεν τῆς οἰκίας τῆς. Αὕτη δὲν ἤνοιε. Τῆς ἐξήγησαν ὅμως ὅτι δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐνοήσῃ, ἀφοῦ ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος, μὴ ἔχων σύρμα, διέφευγε τὴν ἔκκασιν καὶ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀγαθῶν ὡς ἐκείνη γυναικῶν. Ἀπεσύρθη λοιπὸν κατὰ ὀλοκλήρικον ἔσυχος καθύπερθε, ἀφοῦ ὁ ἀσύρματος ἦτο ἀόρατος ὀλίγον τὴν ἐνδιέφερε ἔν τῷ ἄνευ ἢ ἔχι ἐκ τῆς οἰκίας τῆς. Ἄλλὰ, μετὰ τινος ἡμέρας ἀφουρνίζετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς ὑπὸ φεφεροῦ θορόου ἐνόμισε τις ὅτι βρουχθμοὶ ἀντίχουν ἐντὸς τοῦ τοίχου. Ἠγέρθη ἐκπληκτος. Μετ' ὀλίγον, τρίξιμον ἤκουετο ἐπὶ τῆς στέγης τῆς οἰκίας ὡς ἐν ἔθρῳ, καὶ ὅμως δὲν ἔθρῳ. Πάρκυτα κί παλκικὶ δυσειδισμοῦ ἐπικλήθη εἰς τὸ πνεῦμα τῆς. «Θα εἶναι στοιχειὰ» ἐπέκρθη καὶ ἐστρυμοκλήθη εὐλαβῶς.

Τὴν ἐπομένην διαγίτα εἰς ὅν τινὰ ἠθελε συναντήσει ὅτι ἡ οἰκία τῆς ἦτο στοιχειωμένη. Ἐν τῇ ἀμυγήνι τῆς ἐνόμισε κελὸν νὰ ἀκνεώσῃ τὰς μετὰ τοῦ γείτονός τῆς κ. Ζακρείριου σχέσεις τῆς τὰς ὁποίας εἶχε δικηθεῖ πρὸ ἔξ καὶ πλέον μηνῶν. Ὁ κύριος Ζακρείριος τὴν περιέπιζε.—Στοιχειὰ, ἔλκ δὲ... Καὶ ἐκτὸς τούτου, δικτὶ αὐτὸς δὲν εἶχε τίποτε ἤκουσαι ἀφοῦ ἦσαν γείτονες;—Αὕτη τὸν περκαλέσα νὰ ἀφουρνήσῃ μετ' αὐτῆς τὴν ἐπομένην ἡμέραν. Συνήγεσε καὶ ἐθροκλήθευσε, διότι δὲν ἤκουσε κενὸν ἐκπικτον ἠόροτον. Ἄλλ' ὁ κύριος ἐπικνήρησε τὴν τρίτην νύκτα, τὸσον δυνατὸς ὥστε ἡ κ. Μισσοῦ ἔσπευσε ἐκπληκτος εἰς τοῦ γείτονός τῆς. Τὸν εἶρε ἐνδεδυμένον. Καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἶχε κατὰ ἀντίληψῃ ἕνα ἠόροτον ὅστις ὁμοιάζε, ὡς ἔλεγε, πρὸς τὸν ἠόροτον ἤλεκτρικῆς μηχανῆς. Τότε ἡ κ. Μισσοῦ ἔλεγε φουτεῖνῆν τινὰ ἰδέαν.

— Μὰ τὸν Θεὸν! εἶναι ὁ ἀσύρματος τηλεγράφος!

— Πῶς! ἀνερώνησεν ὁ παντῆρς Ζακρείριος, ὁ ἀσύρματος θὰ διέλθῃ ἐκ τῆς οἰκίας σὰς;

— Πικρέστην εἰς τὴν λήψιν τῶν μέτρων.

— Τότε μὴ ζητεῖτε περισσότερα; ἔξ αὐτοῦ προέρχεται ὄλος ὁ θόροτος.

Ἡ κ. Μισσοῦ ἐπέκρθη ἐπὶ τινος στιγμῆς καὶ εἶπε: «Περίτερον θὰ ἐξορκίσω τὴν οἰκίαν μου, ἐν δὲν ὠφελέσῃ τοὐλάχιστον δὲν θὰ βλάψῃ.»—Ὁ κ. Ζακρείριος προθύμως προσεφέρθη διὰ τὴν ἐροτελεστικῶν. Ἐν τῇ ἰδύτῃ αὐτοῦ

καὶ ἄλλοτε μέλους πνευματικῆς τινος ἐταίρου, εἶχε ἐξορκίσει πολλὰς ἄλλας οἰκίας. Αἱ ψαλλμοδικοί του, ὡς ἐνοεῖται, δὲν ἔφεραν οὐδὲν ἀποτελεσματικῶν. Διότι τὴν ἐπομένην νύκτα, κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ γείτονος, ἡ βοή ἐπικνήρησε, μιμουμένη μάλιστα δικηρόνως φωνὰς ζῶων. Τὴν ἐπικύριον ἀπληροσημένη ἐκ τοῦ φέβου καὶ τῆς ὀργῆς, ἡ κ. Μισσοῦ μετέφερε τὰς ἀποσκευὰς τῆς καὶ ἐγκατεστάθη εἰς ἄλλαν οἰκίαν τὴν ὁποίαν ἐνοικίωσε. Ἡ ἰστορία τῆς ἐκυκλοφόρησε καθ' ὅλον τὸν χωρίον. Μερικὰ γέροντικὰ ἐστρυμοκλήθησαν. Ἄλλοι πάλιν τὴν περιέπιζαν.

— Ἐνοεῖται σὰς αὐτὸς; ἔλεγε ἡ κ. Μισσοῦ εἰς ὅλους. Νὰ διέλθῃ ὁ τηλεγράφος διὰ μέσου τῆς οἰκίας μου, ἐνῷ εἰς τὰ περὶ δὲν ἔχει περὶ πεδικῶν καὶ ἀγροῦς ὅπου δὲν θὰ ἔδραπε κενένα. . . Ἄλλὰ ἐκεῖνος τὸν ὅποιον περιέπιζον τῶρα, θὰ τοῦς δειξῇ σὲ ὀλίγον. Θὰ ὑπάγω ἀμέσως νὰ εἶρω τὸν δικηρόν μου, καὶ ἡ κυβερνήσις θὰ ἔχῃ νὰ κλέψῃ μαζὺ μου.»

Καὶ ἰδοὺ πῶς ὁ ἐπὶ τῶν τεχνουργειῶν ὑπουργὸς, ἔχει νὰ διεξάγῃ μίαν δίκην, ἧτις θὰ προξενήσῃ προσεχωρῶς μεγίστην ὀκιδρότητα εἰς τοὺς Πικρισίνους καὶ ἰδικίτικα εἰς τὸν κ. Ζακρείριον Δαντέον, τὸν γέροντα συνταξιοῦχοῦ τοῦ Ὠμπερβίλιε.

Καίτη Παπακωνσταντίνου.
(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ
Ἡ πρώτη βοήθεια.

Κατὰ τὴν ἀνίστην ἰδίας καὶ τὸ φθινόπωρον, ὅτι οἱ ἀνεμοὶ καὶ ἡ μεταβολὴ τῆς θερμοκρασίας τῆς ἀτμοσφαιρῆς μεταβάλλονται, ὀποιήματα, ὡς γνωστὸν, συνειθεστικῶν εἰς κρυολογήματα, κούματα, στομαχικὰ διαταραχὰς, πονοκεφάλους κεφίτου καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἄρα ἡ παραμέλησις νὰ θεραπεύσῃται ἀμέσως ἢ δυσκωταχτοῦμαι καὶ ἀποροῦμαι διὰ τὴν ἀκεκοκλήσιν μας κατῆρ, μὴ γνορίζοντες τὶ νὰ πράξωμεν.

Ἀπόσπασμα ἐκ μέσον τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὀφείας μας. Δὲν ἔχεται νὰ πράξῃτε ἄλλο ἢ νὰ λάβῃτε ἀμέσως ἐν καθάρτικον καὶ ἐν περιπτώσει κεφίτου καὶ ὀλίγη κινήσις. Τεραπευθῆτε ἀμέσως ἀνεῦ τῆς προσοχῆς σὰς ἑαυτῶν.

Ὁ ἰατρός σας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

49. Μαγική εικόν.

Ποῦ εἶνε τὸ ἀδελφάκι του ;

50. Αἶνιγμα

Ἄν κ' ἐν ἐμοὶ ἀνάγκυσιν
Κόπων καὶ μόθων βλέπεις,
Οὐχ ἦττον ἀδιάκοπα
Τύπων μὲ ἀνατρέπεις
Πλὴν δὲν περαιοῦμαι,
Καὶ πρόθυμόν σοι πάλιν
Ἄνοιγώ τὴν ἀγκύλην.

51. Ἠρόδωλιμα

Ἐν τίνι πλανήτῃ
ὁ ἐπὶ γῆς ζήσας ἐπὶ
ὀγδοήκοντα ἔτη
ἤθελεν εἶσθαι ἡλικίας
ἐνὶ μόνον ἔτους ;

52. Φύρον—Μίγον

Ὀλίγος πυρῶκος

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

11 ΤΕΥΧΟΥΣ

32 Ὁ πάλιπτος εὐρίσκειται δεξιὰ τῆς κορῆς,
χωρὶς νὰ ἀντιστραφῇ ἡ εἰκὼν, μεταξὺ κερκίτης
καὶ τοῦ δένδρου.—33 Πάρος—Χάρος.—34 Πε-
τεινὴς ἄμυγλας.—35 Ἄρειος Πάγος.

Αὐται. Δραπέτης Βασιλεὺς, ἐκ Πατρῶν 3,
Αἰκ. Κυρίου, ἐκ Πειραιῶς 4, Π. Θωμόπουλος,
ἐκ Σύρου 3, Δημ. Βενέτης, ἐξ Ἀθηνῶν 3, Δημ.
Βέρνης, ἐκ Κερκύρας 4, Ι. Δεστοράκης, ἐκ
Κρήτης 3.

Σ. Φ. — Ἡ δεσποινὶς Σοφία Χαρκομυτάνη

ἐφῆρμωσεν ἐπὶ τοῦ φωνηεντολαίπου ἄλλας λέ-
ξεις ἐπιτυχῶς.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Κυρία πρὸς τὴν ὑπηρετρίκην :

— Μικροῦ, πρόσεξε μὴ δώσης ἀπὸ τὸ γα-
λακωμένον γλύκισμα εἰς τὸν Τασό, διότι θὰ τοῦ
φῆρῃ καλοῦπανον. Δόσε το καλειτερόν εἰς κη-
νὸν πτωχὸ παιδί τῆς γειτονίης.

Καὶ ἡ ὑπηρετρίκη μετ' ἀπορίας :

— Κυρία, ἔχω κόψιμον, μήπως καὶ τὰ κου-
φέτα, ἔπου μοῦ ἐδώσατε ἦσαν γαλακωμένα ;

✕

Κάποιος ἀναγνωσκὼν συμβουλὰς κατὰ τῆς
χαλάρης :

— Εἶνε ἡ τρικκοστὴ φορὰ, εἰς διάστημα δύο
ἔτων, ἔπου συναντῶ ταυτῶς προσυλαχθεὶς χω-
ρὶς φῶτον καὶ ἐν ταύταις ἐνθ' ὁ κόσμος σωφρδὸν
ἀποθνήσκει ἀπὸ βόμβης καὶ ἀπὸ κητοκίνητου,
θέλουσιν καὶ καλὰ νὰ τὸν προσυλαχθῶσιν ἀπὸ γά-
ρον τὸν ὅποιον ὁ θεὸς ἀπὸ κειροῦ κατήγγησε.

✕

Εἰς μικρὸς υἱὸς κατὰ πρῶτον βλέπων θά-
λασσαν :

— Ἦσσαν πολὺ νερό, ἔλεγε μετ' ἐκπλήξεως
πρὸς τὸν πατέρα του· καὶ ὅλον αὐτὸ τὸ νερό,
πατέρα, ἡμεῖς θὰ τὸ πίνωμεν.

Καὶ ὁ νεοετικὸς πατήρ μετ' ἀνκοτεναγμοῦ :

— Ναὶ, δυστυχῶς, τέκνον μου, αὐτὸ κάμνω-
μεν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον καὶ
ἀπὸ νὰ τὸ πίνωμεν, μὴς πίνει αὐτό.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Πενκακοθήκη»

Ἡ «Πενκακοθήκη», τὸ καλλιτεχνικώτερον ἐν Ἑλλάδι
περιοδικόν, τὸ μετα ταυτῶς ἐπιχειρεῖται διευθυνοῦμενον
ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Καλογεροπούλου, ἀπὸ 1ης Μαρτίου εἰς-
ἔλθει εἰς τὸ ὄγδον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἔτους. Ἐπιτὰ
ὀγκώδεις καὶ καλλιτεχνικαὶ τόμοι, κατῆμιστοι ἐκλεκτῆς
ὕλης καὶ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἀποτελοῦσι τὸ εὐ-
γλωττερον παρελθόν τῆς, ἀσφαλῶς ἐγγυόμενον καὶ περὶ
τῆς ἐν τῇ μέλλοντι εὐδοκμησίως τῆς.

«Ἐπισημοδικὴ Ἠχώ»

Ἐισῆλθεν εἰς τὸ Β' ἔτος τὸ ὄρατον ταῦτο εἰκονογρα-
φημένον περιοδικόν, ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα ὑπὸ τῆς
διευθύνσεως τοῦ δεξιωτάτου κ. Ν. Πανακακοῦλου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ